

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล
ครั้งที่ ๔๖๖ (๑๑/๒๕๕๕)

เมื่อวันพุธ ที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.นที รัชต์พลเมือง ชั้น ๕ สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ผู้มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์ นพ.วิจารณ์ พานิช	นายกสภามหาวิทยาลัยฯ ประธาน
๒. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ยงยุทธ ยุทธวงศ์	อุปนายกสภามหาวิทยาลัยฯ
๓. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ น.ต.กำจร มนูญปัจจุ, รน.	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ดร.กิตติพงษ์ กิตยารักษ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.เจตนา นาควัชระ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พญ.ชนิกา ตู้จินดา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ประเวศ วะสี	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. ดร.ปราโมทย์ ไม้กลัด	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูริย์ ลินลาร์ตัน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. ดร.ไพรินทร์ ชูโชติถาวร	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๑. คุณหญิงลักษณาจันทร์ เลหาพันธุ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๒. นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๓. อธิการบดี	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ โดยตำแหน่ง
ศาสตราจารย์ นพ.รัชตะ รัชตะนาวิน	
๑๔. นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดลในพระบรมราชูปถัมภ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ โดยตำแหน่ง
ศาสตราจารย์คลินิกพิเศษ นพ.เสรี ตู้จินดา	
๑๕. ศาสตราจารย์คลินิก นพ.วิรุณ บุญนุช	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ โดยตำแหน่ง
ประธานสภาคณาจารย์	
๑๖. รองศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท ภักดีกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากผู้บริหารฯ
คณบดีคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์	
๑๗. ศาสตราจารย์ นพ.บรรจง มไหสวริยะ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากผู้บริหารฯ
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	
๑๘. รองศาสตราจารย์ นพ.พิทยา จารุพูนผล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากผู้บริหารฯ
คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์	
๑๙. ศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ ปรیشญาสิทธิกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากผู้บริหารฯ
คณบดีคณะเทคนิคการแพทย์	
๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลณสรณ์ สายขุน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากคณาจารย์ประจำ
สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล	
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิติกร จามรดุสิต	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากคณาจารย์ประจำ
คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์	
๒๒. รองศาสตราจารย์ นพ.พรชัย มูลพฤษดิ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากคณาจารย์ประจำ
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี	
๒๓. รองศาสตราจารย์ นพ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากคณาจารย์ประจำ
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	
๒๔. รองศาสตราจารย์ศรีสนิท อินทรมณี	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากคณาจารย์ประจำ
คณะเทคนิคการแพทย์	
๒๕. ดร.สถาพร สาธุการ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากผู้ปฏิบัติงานฯ
หอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล	
๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พีระ ลีธิอำนวนัย	เลขานุการสภามหาวิทยาลัยฯ
รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและสภามหาวิทยาลัย	

ผู้ไม่มาประชุม (ลาประชุม/ติดภารกิจสำคัญ)

๑. ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร
๒. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์
๓. ดร.โชค บุลกุล
๔. ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรมบูรณ์
๕. ศาสตราจารย์คลินิก นพ.อุดม คชินทร
คณบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ศาสตราจารย์ พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์
๒. ศาสตราจารย์ นพ.ประสิทธิ์ ผลิตผลการพิมพ์
๓. ศาสตราจารย์ ร.อ. พญ.วนิษา ชื่นกองแก้ว
๔. รองศาสตราจารย์ นพ.วิชาญ โชคนะศิริ
๕. รองศาสตราจารย์ พญ.ปริยานุช แยมวงษ์
๖. รองศาสตราจารย์ นพ.สรนิต ศิลธรรม
๗. รองศาสตราจารย์ นพ.อาทิตย์ อังกานนท์
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.บัณฑิต จิระจิรายุทธ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กำลัง ชุมพลบัณฺฑิต
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นคร เหมะ
๑๑. อาจารย์ นพ.สมพงษ์ ยุงทอง
๑๒. นางสาวฝน บุญญาสุสาน์
๑๓. นางรัตนา เพ็ชรอุไร
๑๔. นางบุญญรัตน์ สุวรรณจินดา
๑๕. นางจรีญา ปัญญา
๑๖. นางสาวอนุช จิระวันชัยกุล
๑๗. นายสมชาติ พนาเกษม
๑๘. นางกาญจนาพุทธิ วงษ์วันทนี
๑๙. นายสุรเดช บุญตันรัตน์
๒๐. นางสาวสุวัชรา สีสลามณีพงศ์
๒๑. นางอรัญญา ภูสันติพงษ์
๒๒. นายบุญชู แจ้งเจริญกิจ
๒๓. นางสาวปวีณา ลาวัลย์ศิริ
๒๔. นางกัจฉา รัตนจันทร์
๒๕. นางพิมพ์ประไพ ธีระชีพ
๒๖. นายคณศ เพ็องฟุ้ง
๒๗. นางสุนิสา ปริพฤติพงศ์
๒๘. นางสาวกณิศจันท์ มโนพิโมกษ์
๒๙. นางโสภภาพรรณ สุริยะมณี
๓๐. นางสาวดวงกมล จรัสเพ็ชร

ผู้ชี้แจง

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา อยู่สุข
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ พันทรก
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ สิงห์สุริยา
๔. อาจารย์ ดร.ประทีป นัตรสุภางค์
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริไชย หงษ์สงวนศรี
๖. อาจารย์ พญ.พลิตรา อังศ์สิงห์
๗. อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ เสรี
๘. อาจารย์ ดร.วัจนินทร์ โรหิตสุข
๙. อาจารย์ พญ.นันทชนัน จรัสจรุงเกียรติ
๑๐. อาจารย์ พญ.หทัยา ดำรงผล

กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
 กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
 กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
 กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ
 กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จากผู้บริหารฯ

- รองอธิการบดี
- รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย
- รองอธิการบดีฝ่ายการศึกษา
- รองอธิการบดีฝ่ายการคลังและสินทรัพย์
- รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพ
- รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน
- รองอธิการบดีฝ่ายสารสนเทศ
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจกรรมพิเศษ
- รองอธิการบดีฝ่ายวิทยาเขตกาญจนบุรี
- รองอธิการบดีฝ่ายโครงการจัดตั้งวิทยาเขตอำนาจเจริญ
- รองอธิการบดีฝ่ายโครงการจัดตั้งวิทยาเขตนครสวรรค์
- ผู้อำนวยการกองบริหารงานทั่วไป
- ผู้อำนวยการกองบริหารงานวิจัย
- ผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์
- ผู้อำนวยการกองทรัพยากรบุคคล
- ผู้อำนวยการกองคลัง
- ผู้อำนวยการกองบริหารการศึกษา
- ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา
- ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาปัญญาคม
- ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการจัดการ
- รักษาการแทนผู้อำนวยการกองพัฒนาคุณภาพ
- รักษาการแทนผู้อำนวยการกองกฎหมาย
- รักษาการแทนผู้อำนวยการกองแผนงาน
- รักษาการแทนผู้อำนวยการศูนย์ตรวจสอบภายใน
- รองผู้อำนวยการศูนย์บริหารสินทรัพย์ทางปัญญา
- นิติกร กองกฎหมาย
- นิติกร กองกฎหมาย
- กองบริหารงานทั่วไป
- กองบริหารงานทั่วไป
- ศูนย์บริหารจัดการความเสี่ยง

- รองคณบดี คณะสาธารณสุขศาสตร์ (วาระ ๕.๔)
- คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (วาระ ๕.๕)
- คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (วาระ ๕.๕)
- คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (วาระ ๕.๕)
- คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (วาระ ๕.๕)
- คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี (วาระ ๕.๖)
- คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี (วาระ ๕.๖)
- คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (วาระ ๕.๖)
- คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (วาระ ๕.๖)
- สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กฯ (วาระที่ ๕.๖)
- สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กฯ (วาระที่ ๕.๖)

ฝ่ายเลขานุการที่ประชุม

๑. นางสาวมยุรี แยมศรี
๒. นายศุภโชค อินทจักร์
๓. นายสถิตย์ กองตรี

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

ก่อนเข้าสู่วาระการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๔๖๖ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ยนต์พิเศษ จากคณะทันตแพทยศาสตร์ ซึ่งได้รับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ สาขาการประดิษฐ์ จากผลงานการประดิษฐ์แผ่นยางกันน้ำลาย สไตรีนิกเทอร์ โม พลาสติกอีลาสโตเมอร์ นำเสนอผลงานที่ได้รับรางวัลดังกล่าว ดังนี้

แผ่นยางกันน้ำลายที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทย เป็นผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศทั้งหมดเพราะยังไม่มีการผลิตใช้เองภายในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นชนิดที่ผลิตจากยางธรรมชาติ ทำให้มีโอกาสเกิดการแพ้ได้ ส่วนแผ่นยางกันน้ำลายที่ทำจากวัสดุสังเคราะห์ที่นำเข้ามาขายในประเทศ ยังมีราคาสูงมาก หากซื้อได้ยากและไม่แพร่หลาย ทำให้แผ่นยางกันน้ำลายชนิดปราศจากลาเท็กซ์ไม่มีใช้เมื่อจำเป็น และทันตแพทย์ใช้วิธีเลี่ยงการแพ้ โดยไม่ใส่แผ่นยางกันน้ำลายในขณะที่ให้การรักษา จึงเป็นการเสี่ยงต่องานทันตกรรม เนื่องจากไม่สามารถควบคุมบริเวณทำงานให้ปลอดภัยจากน้ำลาย หรือไม่สามารถควบคุมความชื้นจากน้ำลายได้เท่าที่ควร และที่สำคัญที่สุด คืออาจเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยขณะให้การรักษา คือเครื่องมือขนาดเล็กอาจตกลงคอผู้ป่วย หรือผู้ป่วยสำลักน้ำยาหรือสารเคมีเข้าหลอดลมหรือกระเพาะอาหารได้สูง

จากนโยบายของคณะทันตแพทยศาสตร์ ที่สนับสนุนให้มีการพัฒนาและผลิตวัสดุทางทันตกรรมใช้เอง เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศและงานวิจัยเชิงนวัตกรรม จึงได้มีแนวคิดผลิตแผ่นยางกันน้ำลายจากวัสดุสังเคราะห์ที่ผลิตจากวัสดุบริสุทธิ์ที่ทราบสารประกอบชัดเจนมาแทนยางธรรมชาติ จึงได้ศึกษาวัสดุพอลิเมอร์ชนิดต่างๆ อย่างละเอียดและพบว่าวัสดุสังเคราะห์ชนิดสไตรีนิกเทอร์โมพลาสติกอีลาสโตเมอร์มีความบริสุทธิ์และคุณสมบัติที่ดีหลายประการ โดยมีคุณสมบัติโดยรวม คือรวมข้อดีของสมบัติทางกายภาพของยางธรรมชาติและพลาสติกเข้าไว้ด้วยกัน ทำให้อาจนำมาผลิตแผ่นยางกันน้ำลายที่มีคุณสมบัติที่ดีกว่าแผ่นยางธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังไม่พบว่ามีรายงานเรื่องสารส่วนประกอบและการแพ้ของวัสดุชนิดนี้ จากการทบทวนบทวรรณกรรม จึงเป็นที่มาของงานวิจัย ในการผลิตแผ่นยางกันน้ำลายดังกล่าว เพื่อใช้ใน งาน ทันตกรรมที่จะผลิตใช้เองภายในประเทศ และเพื่อการพาณิชย์ได้ด้วยต่อไป โดยแผ่นยางกันน้ำลายที่ผลิตขึ้นนี้ เป็นวัสดุสังเคราะห์ประเภทพอลิเมอร์ที่ได้พยายามปรับปรุงสูตรให้มีลักษณะและสมบัติทางกายภาพ และสมบัติเชิงกล ใกล้เคียงกับแผ่นยางกันน้ำลาย ที่ใช้อยู่เดิมและมีสมบัติทางชีวภาพ น่าจะดีกว่าเพราะบริสุทธิ์ปราศจากโปรตีน จึงได้คิดค้นสูตรของวัสดุสังเคราะห์ที่จะนำมาผลิตแผ่นยางกันน้ำลายให้มีคุณสมบัติทางกายภาพที่ดัดเทียมกับแผ่นยางกันน้ำลายชนิดเดิม เนื่องจากวัสดุนี้ยังไม่มีรายงานการแพ้ในมนุษย์ และยังไม่มีนำมาใช้ในทางคลินิก จึงได้ร่วมมือกับนักวิทยาศาสตร์ เอกสาขาพอลิเมอร์ทดลองสูตร เพื่อการผลิตและต่อมาได้นำแผ่นยางที่ผลิตมาศึกษาโดยทำงานวิจัย ๒ เรื่องคือ “สมบัติการดึงและการฉีกขาดของแผ่นยางกันน้ำลายสไตรีนิกเทอร์โมพลาสติกอีลาสโตเมอร์” และเรื่อง “การเกิดผื่นแพ้จากการสัมผัสแผ่นยางสังเคราะห์สไตรีนิกเทอร์โมพลาสติก อีลาสโตเมอร์ในมนุษย์” ขึ้น โดยได้รับอนุมัติโครงการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน กองบริหารงานวิจัย เมื่อผลวิจัยพบว่าแผ่นยางสังเคราะห์นี้ มีสมบัติทางกายภาพดีและมีความปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิดการแพ้ในกลุ่มการทดลอง จึงยื่นคำขอจดสิทธิบัตรในนามของมหาวิทยาลัยมหิดล และจากผลงานวิจัยดังกล่าว จึงเริ่มผลิตแผ่นยางกันน้ำลายสำหรับงานทันตกรรมใช้เองในคณะทันตแพทยศาสตร์และได้ผลิตเพื่อจัดจำหน่ายให้กับทันตแพทย์ทั่วไป เพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ใช้ชื่อการค้าว่า “M Dent Non Latex Dental Dam” ด้วย โดยจัดจำหน่ายในร้าน M Dent คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมีบริษัททันตกรรมเซ็นสัญญาเป็นตัวแทนจำหน่ายให้กับคณะทันตแพทยศาสตร์ เพื่อจำหน่ายให้กับทันตแพทย์ทั้งในส่วนราชการและเอกชนทั่วประเทศ และหากเป็นไปได้จะจัดจำหน่ายไปยังประเทศเพื่อนบ้านต่อไป นอกจากนี้วัสดุชนิดนี้อาจมีการปรับปรุงสูตรและมีงานวิจัยเพิ่มเติม เพื่อให้แต่ละสูตรเหมาะสมที่จะนำมาผลิตวัสดุอื่นๆ เพื่อในทางทันตกรรมหรือใช้ผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์อื่นๆต่อไป

หลังเสร็จสิ้นการนำเสนอ และการซักถาม พร้อมการแสดงความคิดเห็นของกรรมการสภาฯ แล้ว ศาสตราจารย์ นพ.วิจารณ์ พานิช นายกสภามหาวิทยาลัย กล่าวขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ยนต์พิเศษ พร้อมมอบของที่ระลึก จากนั้น ทำหน้าที่ประธานกล่าวเปิดการประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ ครั้งที่ ๔๖๕ และดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ กล่าวต้อนรับกรรมการสภามหาวิทยาลัย จากผู้บริหารระดับคณบดีฯ ท่านใหม่

ประธาน ได้กล่าวต้อนรับ รองศาสตราจารย์ ดร. นพ.พิทยา จารุพูนผล คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัย จากผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่า ซึ่งเข้าร่วมประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งนี้ เป็นครั้งแรก ที่ประชุมฯ รับทราบ และร่วมแสดงความยินดี

๑.๒ จำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยมหิดลผู้เข้าประชุม

การประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๔๖๖ นี้ มีกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ เข้าประชุมจำนวน ๒๕ ท่าน โดยติดภารกิจและลาการประชุม จำนวน ๕ ท่าน
ที่ประชุมฯ รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องเสนอเพื่อรับรอง

๒.๑ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๔๖๕

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย เสนอที่ประชุมได้พิจารณารับรองรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ ครั้งที่ ๔๖๕ ซึ่งประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๔๓ หน้า พร้อมสรุปมติที่ประชุมและการติดตามผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุม รวมถึงการสรุปประเด็นนโยบาย ตามรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีการเสนอขอแก้ไขรายงานการประชุม และสรุปมติที่ประชุม ดังนี้

๑. แก้ไขสรุปมติที่ประชุม หน้า ๒ วาระ ๓.๕

- จากข้อความในช่องมติที่ประชุม “รับทราบ ทั้งนี้ รายงานการประชุมเป็นการบันทึกการประชุมที่ควรเป็นข้อสรุป และเป็นประเด็นเหตุผลที่นำไปสู่ข้อสรุป”
แก้ไขเป็น “รับทราบข้อโต้แย้ง โดยไม่แก้ไขรายงานการประชุม”
โดยตัดข้อความในช่องการดำเนินการตามมติสภาฯ ออกทั้งหมด

๒. แก้ไขสรุปมติที่ประชุม หน้า ๓ วาระ ๓.๖

- จากข้อความในช่องมติที่ประชุม รับทราบ
แก้ไขเป็น รับทราบข้อโต้แย้งในสภาคณาจารย์ ซึ่งบัดนี้ เป็นที่เข้าใจเหตุผลแล้ว

๓. แก้ไขรายงานการประชุม เพิ่มเติมรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รองศาสตราจารย์ นพ.พรชัย มูลพฤกษ์ กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

๔. แก้ไขรายงานการประชุม หน้า ๕ บรรทัดที่ ๔๗ และ ๔๘

- จากข้อความ สรุปมติที่ขอ เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อทราบ
แก้ไขเป็น สรุปมติที่ขอ เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับรอง

- จากข้อความ ที่ประชุมฯ รับทราบ แก้ไขเป็น ที่ประชุมฯ ให้การรับรอง

๕. แก้ไขรายงานการประชุม หน้า ๖ บรรทัดที่ ๔๘

- จากข้อความ ที่ประชุมฯ รับทราบ
แก้ไขเป็น ที่ประชุมฯ รับทราบข้อโต้แย้ง โดยไม่แก้ไขรายงานการประชุม

๖. แก้ไขรายงานการประชุม หน้า ๗ บรรทัดที่ ๖ และ ๒๒

- จากข้อความที่ได้โต้ตอบเรื่อง.... แก้ไขเป็นที่ได้ตอบเรื่อง....

- จากข้อความ สรุปมติที่ขอ เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อทราบ
แก้ไขเป็น สรุปมติที่ขอ เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อทราบข้อโต้แย้ง
ในสภาคณาจารย์ ซึ่งบัดนี้ เป็นที่เข้าใจเหตุผลแล้ว

๗. แก้ไขข้อความรายงานการประชุม หน้า ๑๑ บรรทัดที่ ๒๖, ๔๗

• จากข้อความ ๒. การมีวิทยาเขต เหมือนเป็นการติดกับ ทำให้มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการตามกระแสการเมืองในช่วงหนึ่ง และถูกอ้อยเหี่ยว โดยได้รับบริจาคที่ดิน

แก้ไขเป็น ๒. การมีวิทยาเขต เหมือนเป็นการสร้างพันธนาการให้กับตนเอง ทำให้มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการตามกระแสการเมืองในช่วงหนึ่ง และตกหลุมพราง โดยได้รับบริจาคที่ดิน

- จากข้อความ จากการศึกษาที่จะเปิดอาเซียน...

แก้ไขเป็น จากการศึกษาที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบหรือรองรับ...

๘. แก้ไขรายงานการประชุม หน้า ๑๗ บรรทัดที่ ๓๗

- จากข้อความ ๓. การพาเด็กไปดูงานที่ต่างจังหวัด

แก้ไขเป็น ๓. การพาเด็กไปทัศนศึกษาที่โรงเรียนต่างจังหวัด

มติที่ประชุม : รับรองรายงานการประชุม และประเด็นนโยบาย หลังจากแก้ไขตามข้อเสนอของที่ประชุมแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

๓.๑ การดำเนินการออกประกาศ/ข้อบังคับตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยฯ ขอเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๕ ฉบับ ตามรายละเอียด ดังนี้

๓.๑.๑ ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวิธีการประเมินเพื่อแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เชี่ยวชาญพิเศษ พ.ศ.

ศาสตราจารย์ พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์ รองอธิการบดี ซึ่งแจ้งว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยความก้าวหน้าในตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัยประเภทสนับสนุน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างความก้าวหน้าของตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทสนับสนุน ให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ให้สอดคล้องกับชื่อระดับตำแหน่งของข้าราชการ และลดความสับสนของชื่อตำแหน่งของบุคลากรที่เป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยความก้าวหน้าในตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทสนับสนุน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. เปลี่ยนชื่อข้อบังคับจากเดิมเป็น “ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวิธีการประเมินเพื่อแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยประเภทสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เชี่ยวชาญพิเศษ พ.ศ.

๓. ความก้าวหน้าของพนักงานมหาวิทยาลัย มีดังนี้

๓.๑ กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มสนับสนุนวิชาการ และกลุ่มสนับสนุนทั่วไป (ระดับปฏิบัติการ) เป็นตำแหน่งที่ใช้คุณวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป โดยเริ่มจากตำแหน่งระดับปฏิบัติการและมีความก้าวหน้าในตำแหน่ง ดังนี้ ก. ผู้ช่วยผู้อำนวยการพิเศษ ข. ผู้ช่วยราชการ และ ค. ผู้ช่วยราชการพิเศษ โดยให้มหาวิทยาลัยกำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการ เพื่อรองรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการ

๓.๒ กลุ่มสนับสนุนทั่วไป (ระดับช่วยปฏิบัติการ) เป็นตำแหน่งที่ใช้คุณวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรี โดยเริ่มจากตำแหน่งระดับช่วยปฏิบัติการ และมีความก้าวหน้าในตำแหน่ง ดังนี้ ก. ผู้ช่วยราชการ ข. ผู้ช่วยราชการพิเศษ และ ค. ผู้ช่วยราชการ โดยมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้กลุ่มสนับสนุนทั่วไป (ระดับช่วยปฏิบัติการ) สามารถมีความก้าวหน้าในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญได้ แต่ต้องผ่านการพิจารณาและกลั่นกรองจากคณะกรรมการของส่วนงาน และคณะกรรมการประเมินของมหาวิทยาลัย เรื่อง ภาระงาน ค่าของงาน ลักษณะงาน ความเหมาะสม ความรู้ ความสามารถ ปริมาณงานในหน้าที่ คุณภาพของงานในหน้าที่ สมรรถนะ และผลงานที่แสดงความเป็นผู้เชี่ยวชาญ

๔. กำหนดบทเฉพาะกาลไว้เพื่อรองรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการ และกำหนดให้มีชื่อตำแหน่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับชื่อตำแหน่งของข้าราชการ

๕. กำหนดผู้มีสิทธิขอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นแต่ละตำแหน่งตามข้อบังคับนี้ ได้แก่ พนักงานมหาวิทยาลัย และพนักงานมหาวิทยาลัย (ชื่อส่วนงาน) ให้มีความชัดเจนกว่าข้อบังคับฉบับเดิม

๖. กำหนดหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาและกลั่นกรองเพื่อแต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งสูงขึ้น การขอแต่งตั้ง วิธีการประเมิน และการถอดถอนตำแหน่งให้มีความชัดเจนกว่าข้อบังคับเดิม

จึงขอเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ตามรายละเอียดร่างข้อบังคับฯ และขอเปรียบเทียบระหว่างข้อบังคับฯ เดิม กับร่างข้อบังคับฯ ฉบับใหม่ ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม **สรุปมติที่ขอ :** **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ**

กรรมการสภาฯ ได้มีการแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะดังนี้

๑. แม้ว่ามหาวิทยาลัยมหิดลมีช่องทางสนับสนุนพนักงานฯ สายสนับสนุน ให้มีความก้าวหน้ามากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น แต่พนักงานฯ สายสนับสนุนส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงวิธีการดำเนินการ จึงคาดการณ์ว่า เมื่อมีการประกาศใช้ข้อบังคับฯ นี้ จะมีผู้ยื่นผลงานเพื่อขอรับการประเมินจำนวนมากขึ้น

๒. ตามข้อ ๑๓ ของร่างข้อบังคับฯ ที่เขียนว่า เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับคำขอแต่งตั้ง ที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการของส่วนงานแล้ว ให้มหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อผู้เสนอขอแต่งตั้ง รายชื่อผลงาน สดส่วนผลงาน ให้ประชาคมได้รับทราบโดยเปิดเผย เพื่อให้มีการทักท้วง จำเป็นที่จะต้องเปิดเผยหรือไม่ โดยเห็นว่า ควรจะเปิดเผยได้ เมื่อผ่านการพิจารณาแล้ว เพื่อให้ผู้ที่จะทำผลงาน ได้เห็นว่าผลงานเรื่องนั้นๆ ได้มีผู้ทำไปแล้ว แต่การเปิดเผยรายชื่อสมควรหรือไม่ ถ้าเขาไม่ได้รับการพิจารณา หากเทียบกับสายวิชาการ ซึ่งผลงานที่มีการทบทวน และยังไม่สมบูรณ์ จะยังไม่เป็นที่เปิดเผย เพราะจะทำให้คนอื่นนำผลงานนั้นๆ ไปทำต่อได้

๓. ควรมีการประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมิน โดยให้ระยะเวลาพักท้วง ๓๐ วัน เมื่อพ้นกำหนด และไม่มีการพักท้วง ก็ดำเนินการแต่งตั้งต่อไป จะทำให้งานลดน้อยลงไป

๔. ร่างข้อบังคับฯ ที่เสนอนั้น เป็นการนำมาจากข้อบังคับเกี่ยวกับความก้าวหน้า ที่ยกเลิกไป ดังนั้น จึงไม่ควรนำคำว่า “ความก้าวหน้า” กลับมาใช้ใหม่ เช่น โครงสร้างความก้าวหน้า ควรใช้ว่า โครงสร้างตำแหน่ง หรือ หมวดของความก้าวหน้าของตำแหน่ง ควรเป็น หมวดตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัย เนื่องจากข้อบังคับใหม่ ไม่เกี่ยวกับความก้าวหน้า แต่จะเป็นเรื่องของวิธีการประเมิน

๕. ในหมวด ๕ เรื่องการถอดถอนตำแหน่ง ข้อ ๒๒ ข้อบังคับฯ ใหม่ที่ว่าด้วยเรื่องวิธีการประเมิน เมื่อประเมิน และแต่งตั้งแล้ว จะถอดถอน ก็ไม่มีปัญหา แต่ข้อความที่ว่า ให้อธิการบดีดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่ถูกถอดถอน ควรต้องปรับแก้ไข เพราะการดำเนินการทางวินัย จะมีข้อบังคับฯ ที่กำหนดไว้อยู่แล้ว นอกจากนี้ ในข้อ ๒๓ ไม่ได้อยู่ในหมวด ๕ เรื่องการถอดถอนตำแหน่ง แต่เป็นเรื่องของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามประกาศฯ จึงควรย้ายไปให้ตรงกับหมวดเรื่องนั้นๆ และขอให้เติมคำว่า “เมื่อ” ในข้อ ๑๓ เป็น เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับคำขอ.. เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้น

ผู้อำนวยการกองทรัพยากรบุคคล ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า หลักเกณฑ์ความก้าวหน้าของพนักงานมหาวิทยาลัย มีความยืดหยุ่น และให้โอกาสพนักงานฯ ได้เติบโตอย่างรวดเร็วกว่าข้าราชการ เช่น เรื่องคุณสมบัติ ระยะเวลาของการดำรงตำแหน่ง ตามข้อบังคับฯ ปี ๒๕๕๑ เกี่ยวกับความก้าวหน้าของพนักงานฯ สายสนับสนุน จะเอื้อในการเจริญเติบโตของข้าราชการสายสนับสนุน ส่วนเรื่องของผลงานฯ จะมีโอกาสเสนอผลงานได้อย่างหลากหลายกว่าเกณฑ์ของข้าราชการ

อธิการบดี กล่าวเสริมว่า ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยมีแนวทางที่จะปรับตำแหน่งของพนักงานฯ ให้สูงขึ้น แต่พนักงานฯ มีการเสนอขอไม่มากนัก ดังนั้น ในระยะเวลา ๕ ปีข้างหน้านี้ มหาวิทยาลัยฯ จึงตั้งเป้าไว้ ๓๐% ซึ่งจะทำให้แต่ละส่วนงานได้มีกระบวนการที่จะสนับสนุนให้พนักงานฯ สายสนับสนุนเข้าสู่กระบวนการนี้ได้ ทั้งด้านการพัฒนาวิชาชีพ หรือการเสนอเรื่องอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้น

ศาสตราจารย์ พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์ ชี้แจงว่า ณ ปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มีจำนวนประมาณ ๒๘,๐๐๐ กว่าคน แต่บุคลากรที่ปฏิบัติงานระยะเวลาเกิน ๕ ปี มีเพียง ๗% ที่มีผลงานได้รับการประเมินและผ่านการกลั่นกรอง มหาวิทยาลัยจึงได้ตั้ง KPI ว่า ขอให้ส่วนงานมีพนักงานฯ จำนวน ๓๐% ที่ได้รับการปรับให้ตำแหน่งสูงขึ้น ส่วนที่ร่างข้อบังคับฯ ได้กำหนดให้มีการประกาศรายชื่อผู้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการฯ แล้วนั้น นอกจากจะเป็นประโยชน์ในการศึกษา ที่ใช้อ้างอิงแล้ว ยังเป็นการป้องกันการลอกเลียนผลงาน โดยจะให้มีการประกาศ และพักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน ส่วนกรณีที่ตรวจสอบพบว่า ผู้ขอแต่งตั้งมีการกระทำเข้าลักษณะเป็นผู้กระทำผิดทางจริยธรรม และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกี่ยวข้องกันผลงาน หรือเป็นผู้ที่ประพฤติไม่เหมาะสม ที่จะได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่ง เช่น ทุจริตในการแจ้งคุณสมบัติ เฉพาะสำหรับตำแหน่ง ก็จะเปิดให้พักท้วงได้

ประธาน กล่าวว่า การมีข้อบังคับฯ ฉบับนี้ ถือเป็นเรื่องที่ดี นอกจากจะช่วยให้บุคลากรสายสนับสนุนเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการแล้ว ยังเป็นทั้งข้อบังคับ และการบริหารจัดการ เพื่อเป็นการขับเคลื่อนให้พนักงานฯ สามารถเติบโตก้าวหน้าผ่านการปรับปรุงงาน

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ โดยให้มีการไปปรับในรายละเอียดตามข้อเสนอของกรรมการสภาฯ และให้ประกาศบังคับใช้ต่อไป

๓.๑.๒ ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วย การใช้คำนำหน้านาม พ.ศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พีระ สิทธิอำนวย เลขานุการสภามหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า สืบเนื่องจากส่วนงานต่างๆ มีความสับสนในการใช้คำนำหน้านามบุคลากร ซึ่งมาจากวิชาชีพที่แตกต่างกัน โดยต้องการที่จะใช้คำนำหน้านาม เพื่อให้เหมาะสมกับวิถีสถาณะ และสภาพทางสังคมของบุคลากร มหาวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นควรให้มีหลักเกณฑ์ในการใช้คำนำหน้านามสำหรับบุคลากรในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดเป็นมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องต่อลักษณะองค์กรที่เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมีโครงสร้างบุคลากรประกอบวิชาชีพแตกต่างกัน จึงได้ยกร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการใช้คำนำหน้านาม พ.ศ. ... ขึ้น ใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวทุกประเภทตำแหน่ง และบุคลากรภายนอกที่ปฏิบัติงานให้กับมหาวิทยาลัย มีสิทธิใช้คำนำหน้านามที่เป็นตำแหน่งทางวิชาชีพ และคำนำหน้านามที่เป็นวุฒิการศึกษา นอกเหนือจากคำนำหน้านามตามที่พระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ หรือใช้ตามคำนำหน้านาม ตามระเบียบสารบรรณ และตามระเบียบว่าด้วยการใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านาม ทั้งนี้ หากบุคลากรมีสิทธิใช้คำนำหน้านามดังกล่าวได้หลายคำนำหน้านาม ตัวอย่างเช่น มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาเอก และมีตำแหน่งทางวิชาชีพ คือเป็นแพทย์ อาจไม่จำเป็นต้องระบุใช้ตำแหน่งทางวิชาชีพก็ได้ แต่หากมีสิทธิใช้คำนำหน้านามที่ได้มาจากการมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งโปรดเกล้าฯ เช่น ศาสตราจารย์ หรือยศทหารชั้นสัญญาบัตร รวมถึงที่เป็นคำนำหน้านามที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด เช่น หม่อมหลวง โดยร่างข้อบังคับนี้ กำหนดให้บุคลากรระบุใช้ทุกกรณี เมื่อลงนาม

ในเอกสาร/หนังสือของมหาวิทยาลัย ซึ่งกรณีบุคคลากรมีสิทธิใช้หลายค่านำหน้านามให้เรียงลำดับก่อนหลังตามที่ร่างข้อบังคับ กำหนดคือ ๑. ตำแหน่งทางวิชาการ ๒. ยศ ๓. วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ๔. ตำแหน่งทางวิชาชีพ ๕. ฐานันดรศักดิ์ ร่างข้อบังคับฯ ดังกล่าวได้เสนอผ่านที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และได้แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่านำนามสตรีให้ชัดเจนขึ้น ตามข้อคิดเห็นของที่ประชุมดังกล่าวแล้ว ตามรายละเอียด ร่างข้อบังคับฯ ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา

กรรมการสภาฯ ได้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. เห็นสมควรให้มีข้อบังคับฯ นี้ เพื่อให้ทราบถึงวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกของบุคลากร แต่อาจเป็นเรื่องแปลกที่จะใส่ตำแหน่งทางวิชาชีพประเภทวิศวกร

๒. ควรมีการให้คำจำกัดความ คำว่า “ยศ” ไว้ด้วย ซึ่งอาจมีปัญหาตามมาได้ เนื่องจาก จะมีกฎหมายว่าด้วยเรื่องของยศ

นายบุญชู แจ่งเจริญกิจ รักษาการผู้อำนวยการกองกฎหมาย ชี้แจงกรณีเรื่องยศว่า ยศทหาร ในชั้นสัญญาบัตร จะเป็นไปตามพ.ร.บ.ทหาร ซึ่งตามข้อบังคับฯ นี้ให้สิทธิในการใช้ได้

ประธาน กล่าวเสนอว่า เรื่องในลักษณะเช่นนี้ ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการได้ช่วยกันรอก่อน **มติที่ประชุม** เห็นชอบตามที่เสนอ และให้ประกาศบังคับใช้ต่อไป โดยเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการ เพื่อช่วยพิจารณาให้เกิดความถูกต้องและชัดเจนต่อไป

๓.๑.๓ **ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วย วินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.**

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้เคยนำร่างข้อบังคับฯ นี้เสนอสภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๔๔๒ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยกรรมการสภาฯ ได้มีข้อเสนอแนะว่า การพิจารณาจะต้องประกอบด้วยเรื่องวินัย การสอบสวน การอุทธรณ์ และควรพิจารณาไปพร้อมกัน มหาวิทยาลัยฯ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อไปดำเนินการยกร่างข้อบังคับฯ นี้ ซึ่งระหว่างการดำเนินการ สภามหาวิทยาลัยฯ ได้อนุโลมให้ใช้ฉบับเดิมไปก่อน

โดยหลักการและเหตุผลร่างข้อบังคับฯ นี้ เป็นไปตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งในส่วนบทกำหนดเรื่องวินัยอันเป็น สารบัญญัติ ได้ถูกกำหนดไว้ก่อนแล้ว ตามประเภทของผู้ปฏิบัติงานฯ ซึ่งบังคับใช้ได้กับผู้ปฏิบัติงานทุกประเภทของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยร่างข้อบังคับฯ นี้ ปรับปรุงจากข้อบังคับฉบับเดิม ได้แก่ ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสอบสวนพิจารณาทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และ ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่ยังคงเนื้อหาสาระสำคัญและหลักการเดิมไว้ ได้แก่

- เรื่องความคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา กล่าวคือ กำหนดให้การดำเนินการสอบสวนเป็นไป ด้วยความโปร่งใส เป็นธรรมและรวดเร็ว โดยคำนึงถึงสิทธิในการโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาและให้ดำเนินการในทางลับ รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนในการแสวงหาความจริงและดูแลให้เกิดความยุติธรรม

- เรื่องการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งกำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง และเป็นหลักการที่มีอยู่ในข้อบังคับฉบับเดิม

- กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวน การวางแผนทางการสอบสวน การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ การรับฟังพยานหลักฐาน รวมถึงการให้โอกาสและเวลา แก่ ผู้ถูกกล่าวหาในการแก้ข้อกล่าวหาอย่างเพียงพอ

- องค์ประชุมของคณะกรรมการสอบสวน กำหนดไว้เช่นเดิม

ร่างข้อบังคับฉบับนี้ มีเนื้อหาแตกต่างจากข้อบังคับเดิม ได้แก่

(๑) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ข้อ ๑๓) แต่งตั้งจากข้าราชการและ/หรือพนักงาน มหาวิทยาลัย ในกรณีสอบสวนวินัยข้าราชการ ให้แต่งตั้งข้าราชการอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นกรรมการในคณะกรรมการ สอบสวน และมีการกำหนดเพิ่มเติม กรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย (ข้อ ๑๒)

(๒) ขั้นตอนการสอบสวนและระยะเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอน (ข้อ ๒๓) กำหนดขั้นตอน การสอบสวนเหมือนกับข้อบังคับเดิม แต่ระยะเวลาดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดในข้อบังคับเดิมกำหนดให้แล้วเสร็จ ภายใน ๗๕ วัน ซึ่งในทางปฏิบัติคณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาตามที่กำหนด แต่ร่างข้อบังคับ ฉบับใหม่นี้ กำหนดระยะเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนและ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๐๕ วัน

(๓) มิได้มีการกำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนมิได้แต่งตั้งจากข้าราชการทั้งหมด

(๔) การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา (ข้อ ๒๙) มีการกำหนดเพิ่มเติม เป็นข้อห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา ทำการบันทึกภาพหรือเสียงขณะทำการสอบสวน

(๕) นำเรื่องการลงโทษทางวินัย มารวมเข้าด้วยกันเป็นข้อบังคับฉบับเดียว รายละเอียดร่างข้อบังคับฯ และตารางเปรียบเทียบปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม **สรุปมติที่ขอ :** **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ**

กรรมการสภาฯ ได้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ตามข้อ ๑๒ กรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง หรือวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยร้ายแรง ให้นายกสภาฯ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยฯ เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นั้น เสนอว่าควรได้มีการพิจารณาถึงข้อกล่าวหาก่อน โดยเขียนว่า เป็นผู้พิจารณา และหากเห็นควรให้สั่งแต่งตั้งได้

ประธาน เสนอให้ปรับตามข้อคิดเห็นของกรรมการ ซึ่งเรื่ององค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ตามข้อ ๑๒ นั้น ควรมีการยกเว้นให้เป็นประกาศหรือเป็นกฎหมายลูก เพื่อเป็นการป้องกันไว้ก่อน

๒. เสนอให้พิจารณานุมัติในหลักการร่างข้อบังคับฯ ไปก่อน โดยขอให้นำไปเสนอกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านกฎหมาย ของสภาฯ ได้อ่าน และมีข้อพิจารณากลับมา หากเห็นชอบ ก็ถือว่าอนุมัติ

๓. ควรกำหนดให้ชัดเจนในเรื่องวัน ว่าเป็นวันปฏิทิน หรือวันทำการ เนื่องจากในบางเดือน เช่น เดือนเมษายน มีวันหยุดมาก การดำเนินการอาจจะติดขัดเรื่องวันทำการน้อย

๔. ประเด็นเรื่องการลงโทษ หลังจากสอบวินัยเสร็จแล้ว โดยกำหนดให้อธิการบดีลงนามในคำสั่งลงโทษนั้น ต่างจากการลงโทษของกระทรวงอื่น ๆ ซึ่งเมื่อกรรมการสอบวินัยแล้ว จะเสนอผ่านไปให้ อ.ก.พ.กระทรวง เพื่อพิจารณาโทษ และปลัดกระทรวงจะเป็นผู้ลงนามคำสั่งลงโทษ แต่ของมหาวิทยาลัยฯ จะขาดองค์ประกอบในลักษณะดังกล่าว

รักษาการผู้อำนวยการกองกฎหมาย ชี้แจงประเด็นดังกล่าวว่า การดำเนินการลงโทษทางวินัยของมหาวิทยาลัยมหิดลนั้น ให้เป็นอำนาจในการดำเนินการลงโทษแก่อธิการบดี แต่ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย เพื่อกลั่นกรองรายละเอียดและนำเสนอความเห็นต่ออธิการบดีในการสั่งลงโทษบุคลากร โดยคณะกรรมการดังกล่าวจะมีรองอธิการบดีท่านหนึ่งซึ่งอธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน

มติที่ประชุม เห็นชอบในหลักการตามที่เสนอ โดยขอให้นำไปเสนอผ่านการพิจารณาจากกรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านกฎหมายก่อนการประกาศใช้ต่อไป

๓.๑.๔ **ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.**

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยฯ โดยศูนย์ตรวจสอบภายในขอเสนอสภาฯ มหาวิทยาลัยพิจารณา (ร่าง)ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ซึ่งมีการปรับมาจากข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๕ ข้อ ๘ และข้อ ๑๑ ให้เกิดความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการตรวจสอบฯ เห็นว่า การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตามความจำเป็นนั้น ยังไม่เพียงพอต่อการให้คำปรึกษาด้านการตรวจสอบ ด้านการบริหารความเสี่ยง หรือด้านบัญชี จึงเสนอให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเพิ่มขึ้น จากเดิมที่จำกัดจำนวนไม่เกินสองคน เป็นจำนวนไม่เกินสามคน

๒. ขณะนี้ ได้เปลี่ยนตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบฯ เป็นตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ตรวจสอบภายใน จึงขอเสนอเปลี่ยนชื่อ หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบฯ เป็นตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์ตรวจสอบภายใน แทน

๓. เสนอเพิ่มเติมกรณีที่ต้องมีการลงมติ ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ โดยมติของที่ประชุมให้ เป็นไปตามเสียงข้างมาก เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงชี้ขาดและให้ กระทำการเป็นการเปิดเผย โดยจะให้เหตุผลหรือไม่ก็ได้

รายละเอียดร่างข้อบังคับฯ และตารางเปรียบเทียบข้อบังคับฯ ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม ทั้งนี้ ได้ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว

สรุปมติที่ขอ : **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ**

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ และให้ประกาศบังคับใช้ต่อไป

๓.๑.๕ ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน
ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.

ศาสตราจารย์ พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์ รองอธิการบดี ชี้แจงว่า ร่างข้อบังคับฯ ที่เสนอนี้

เป็นเรื่องของการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกประเภท ซึ่งแต่เดิมจะมีการแยกออกเป็นเฉพาะของข้าราชการ และของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยจะนำมารวมกัน เป็นประกาศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัย ได้มีมติให้ใช้ร่วมกันระหว่าง ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย และมีข้อท้วงติงจาก สกอ. โดยระบุว่า การประเมินของข้าราชการจะต้องเป็นข้อบังคับฯ โดยขอให้ดำเนินการให้ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อให้มีเหมาะสม ชัดเจน และมีความคล่องตัวในการปฏิบัติ มหาวิทยาลัยฯ จึงได้ ดำเนินการปรับเปลี่ยนจากประกาศ และรวบรวมมาเป็นข้อบังคับฯ โดยยังคงหลักการเดิมตามประกาศมหาวิทยาลัยเรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยทั้ง ๓ ฉบับ และมีมติสภามหาวิทยาลัย ที่ใช้ปฏิบัติ ในปัจจุบัน ทั้งนี้ ได้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคล (ก.บ.ค.) ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้พิจารณา โดยมีมติเห็นชอบให้นำร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ไปรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากบุคลากรของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้มีการดำเนินการหลายช่องทาง ได้แก่ ทาง Website ของมหาวิทยาลัย / กองทรัพยากรบุคคล การทำหนังสือแจ้งส่วนงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย เพื่อประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในสังกัดทราบ การจัดประชุมหารือร่วมกับ สภาคณาจารย์ การส่ง e-mail ถึงบุคลากรทุกคน การจัดประชุมเครือข่ายนโยบายบริหารทรัพยากรบุคคล (HR POLICY NETWORK) และเครือข่ายปฏิบัติการด้านบริหาร ทรัพยากรบุคคล (HR NETWORK) เรื่องแนวปฏิบัติด้านการประเมินผล การปฏิบัติงาน โดยได้เชิญผู้แทนจากสภาคณาจารย์เข้าร่วมประชุมด้วย ทั้งนี้ ได้นำความเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้รับ จากการดำเนินการดังกล่าว ไปปรับแก้ข้อความใน (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. โดยได้นำเสนอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการ บริหารทรัพยากรบุคคลฯ (ก.บ.ค.) ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และได้ปรับแก้ไข(ร่าง) ข้อบังคับฯ ตามความเห็นจากที่ประชุมดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

๑. มีการปรับคำจำกัดความ ให้ชัดเจนขึ้น และเปลี่ยนคำว่า “ภาระงาน” เป็น “การปฏิบัติงาน”

๒. ข้อ ๑ กับ ข้อ ๒ ของข้อ ๖ เรื่องวัตถุประสงค์ของการประเมินการปฏิบัติงาน มีการรวมเป็น ข้อเดียวกัน คือ ปรับปรุง พัฒนา และเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

๓. ข้อ ๗ มีการขอปรับเปลี่ยนจากเดิม เมื่อรับฟังความคิดเห็น มีการเสนอให้มีการประเมินปีละ ๑ ครั้ง แต่จากที่ประชุม ก.บ.ค. ขอยืนยันให้มีการประเมินปีละ ๒ ครั้ง โดยมีการปรับแก้ระยะเวลา เพื่อให้สอดคล้อง กับปีงบประมาณ และการรายงานผลการดำเนินงานของส่วนงาน (PA ส่วนงาน)

๔. ข้อ ๙ ให้มีการกำหนดดัชนีชี้วัด และเป้าหมายความสำเร็จของงานให้ชัดเจนขึ้น

๕. ข้อ ๑๐ มีการแก้ไขข้อบังคับฯ ของกรรมการที่มาจาก (๓) ให้ชัดเจนขึ้น โดยกรรมการ (๑) คือ ผู้ประเมิน (ที่เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น) (๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อผู้ประเมิน (โดยผู้บังคับบัญชา) และ (๓) ผู้ที่ได้รับการเสนอ ชื่อจากกลุ่มผู้ได้รับการประเมิน จำนวน ๑ ใน ๓ ของคณะกรรมการประเมิน โดยต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานที่สังกัดหน่วยงาน หรือส่วนงานเดียวกัน ซึ่งทราบข้อมูลการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมิน ทั้งนี้ ให้ส่วนงาน/หน่วยงานแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการประเมินฯ ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบก่อนการประเมิน

๖. ข้อ ๑๑ มีการแก้ไขข้อความให้ชัดเจนขึ้น

๗. ข้อ ๑๒ กำหนดปรับถ้อยคำให้สอดคล้องกับประกาศของ ก.พ.อ.

๘. ข้อ ๑๓ มีการปรับแก้ระดับคะแนนผลการประเมินฯ จากเดิม ๔ ระดับ ให้เป็น ๕ ระดับ เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศของ ก.พ.อ.

๙. ข้อ ๑๔ มีการปรับเปลี่ยนเรื่องธรรมาภิบาล ตาม สกอ. โดยให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองผลการ ประเมินตามที่คณะกรรมการส่วนงานเสนอ กำหนดให้มีองค์ประกอบ ๓ ส่วน คือ (๑) หัวหน้าส่วนงาน เป็นประธาน (๒) รองหัวหน้า ส่วนงาน หรือผู้ที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมาย จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน (๓) ตัวแทนของผู้ปฏิบัติงานในสายวิชาการและสายสนับสนุน จำนวน ๑ ใน ๓ ของคณะกรรมการข้างต้น และกำหนดให้ทำหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐาน และความเป็นธรรม ของการประเมินผลการปฏิบัติงาน และให้ความเห็นเกี่ยวกับผลการประเมินการปฏิบัติงานในภาพรวมต่ออธิการบดี

๑๐. ข้อ ๑๕ จากเดิมที่จะต้องมีการแจ้งผลให้ผู้รับการประเมินได้รับทราบ แต่ในทางปฏิบัติพบว่า มีผู้รับการประเมินบางคนไม่ยอมรับทราบ ทำให้ขั้นตอนขาดหายไป จึงเพิ่มเติมข้อความว่า กรณีที่ผู้รับการประเมินไม่ยินยอมลง ลายมือรับทราบ ให้หาพยานบุคคลลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานว่าได้มีการแจ้งผลการประเมินแล้ว เพื่อให้สามารถดำเนินการ ตามขั้นตอนต่อไปได้

๑๑. ข้อ ๑๖ เพื่อให้ชัดเจนขึ้น จะต้องเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานการให้โอกาส พัฒนา และปรับปรุงการปฏิบัติงาน การสั่งให้ออกจากงาน ให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ค. กำหนด

๑๒. ข้อ ๑๗ ตัดประกาศฉบับที่ ๒ ออก

๑๓. ข้อ ๑๘ จากเดิมให้เป็นความลับ ต่อมามีการเสนอจากบุคลากรขอให้ไม่เป็นความลับ แต่ที่ประชุม ก.บ.ค. เสนอว่า ในเรื่องเงิน การประเมินผล และการเลื่อนขั้น ขอให้เป็นความลับ จึงยืนตาม ก.บ.ค. เสนอ

๑๔. ข้อ ๑๙ เป็นการออกเพิ่มเติม จากเดิมที่ออกเป็นประกาศ ซึ่งจะต้องเป็นข้อบังคับว่า ฉะนั้น การประเมินผลที่ผ่านมา อยู่ก่อนข้อบังคับฯ นี้ ให้ถือว่าเป็นการประเมินผลตามข้อบังคับฯ นี้ด้วย

๑๕. ข้อ ๒๐ เพื่อให้ชัดเจนขึ้น ในกรณีที่มีปัญหาข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับฯ นี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้ที่มีอำนาจวินิจฉัย และให้ถือเป็นที่สุด

รายละเอียดร่างข้อบังคับฯ และตารางเปรียบเทียบฯ ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม **สรุปมติที่ขอ :** เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

กรรมการสภาฯ ได้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ในข้อ ๑๐ ได้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย จากที่เขียนว่า (๓) ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ จากกลุ่มผู้รับการประเมิน ซึ่งผู้ประเมิน จะให้ผู้รับการประเมิน เสนอชื่อกรรมการประเมินฯ จึงเห็นว่า ควรมีผู้ที่เป็นตัวแทนของผู้ถูกประเมินอย่างน้อย ๑ คน เนื่องจากผู้ประเมินอาจจะเป็นผู้ที่ไม่ใช่ตัวแทนของผู้ถูกประเมินเลย และการที่ให้ส่วนงาน/หน่วยงานแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบนั้น ควรเพิ่มว่า ให้ผู้ถูกประเมินได้รับทราบด้วย เนื่องจากผลการประเมินที่ออกมา โดยที่ผู้ได้รับการประเมินไม่เคยทราบมาก่อนว่า ใครเป็นกรรมการประเมินบ้าง

อธิการบดี ชี้แจงว่า ร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้ ได้ผ่านการกลั่นกรองอย่างเข้มข้น จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเรื่องการเงินและการบริหารบุคคล การใช้ข้อบังคับฯ จะต้องประกอบด้วยธรรมาภิบาล หากปราศจากธรรมาภิบาล ข้อบังคับฯ จะเกิดปัญหาขึ้นได้ ทั้งนี้ ก็ได้มีการเปิดช่องให้มีการอุทธรณ์ร้องทุกข์

๒. ข้อความในวรรคสองของข้อ ๑๐ ที่เขียนว่า “การได้มาซึ่งมาซึ่งกรรมการตาม (๓) ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของแต่ละส่วนงาน” แสดงถึงการกำหนดที่มีความยืดหยุ่น โดยให้ส่วนงานได้พิจารณาเอง

๓. การแบ่งสัดส่วนงาน ในข้อ ๑๒ เป็นสัดส่วนด้านประเมินผลงาน และประเมินสมรรถนะ ซึ่งกำหนดตำแหน่งประเภทสนับสนุน ๘๐ : ๒๐ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ๘๐ : ๒๐ ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ๕๐ : ๕๐ และตำแหน่งประเภทผู้บริหารอื่นๆ ๖๐ : ๔๐ เป็นการเอาผลงานมานำหน้า นั้น หากไม่เปลี่ยนจะเป็นปัญหากับหน่วยงานหรือไม่ ซึ่งเขียนไว้ขั้นต่ำ ๗๐ ดังนั้น ถ้าจะให้เหมาะสม เสนอให้เปลี่ยนสัดส่วนประเภทสนับสนุน เป็น ๗๐ : ๓๐ และประเภทผู้บริหารเปลี่ยนจาก ๕๐ : ๕๐ เป็น ๖๐ : ๔๐ แต่หากการแบ่งดังกล่าว เป็นเกณฑ์ที่ทาง สกอ.กำหนดไว้ ก็ขอให้ประกาศในลักษณะที่ใช้สิ่งที่ประเมินเป็นผลงานมากกว่าการประเมินสมรรถนะ

๔. ข้อบังคับฯ นี้ ได้ผ่านทั้งการประชาพิจารณ์ และการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม ก.บ.ค. แต่ไม่สามารถที่จะสมบูรณ์กับทุกคนในบางเรื่อง แต่มีช่องทางที่จะทำให้ข้อบังคับฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ โดยการออกเป็นรายละเอียดที่เป็นเกณฑ์ หรือแนวทางการประเมินว่า แต่ละส่วนมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ โดยมีข้อสังเกตของกรรมการสภาฯ ทั้งนี้ เมื่อมีการใช้ข้อบังคับฯ ไประยะหนึ่ง ควรมีการทบทวน และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยได้ทราบต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเชิงนโยบาย

๔.๑ **ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล**

ศาสตราจารย์ นพ.ประสิทธิ์ ผลิตผลการพิมพ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย นำเสนอเรื่องยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัย ว่ามหาวิทยาลัยมหิดลได้กำหนดแนวคิดการวิจัย เพื่อสร้างความเป็นเลิศ โดยได้กำหนด corporate KPI ที่สำคัญและแนวทางการดำเนินการของยุทธศาสตร์การวิจัย เพื่อบรรลุ corporate KPI ในช่วงการดำเนินการใน ๕ ปีข้างหน้าไว้ ๔ ข้อ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. **การมีผลงานวิจัยตีพิมพ์จำนวน ๓,๒๐๐ เรื่อง ใน พ.ศ. ๒๕๖๐**

แนวทางดำเนินการ ได้แก่ การสนับสนุนให้อาจารย์ใหม่ที่มีอายุงานไม่ถึง ๕ ปี ซึ่งมีจำนวนมากกว่า ๙๐๐ คน สามารถผลิตผลงานให้มากขึ้น ขณะเดียวกัน ก็จะต้องเพิ่มปริมาณนักศึกษาปริญญาเอกเพื่อให้มีจำนวนผลผลิตงานวิจัยมากขึ้นอย่างก้าวกระโดด โดยตั้งเป้าว่าจะเพิ่มถึงประมาณ ๕๐๐ คน/ปี ซึ่งจะต้องใช้ทรัพยากรจัดการมากมาย เช่น การสนับสนุนทุนวิจัยบางสูตร รวมทั้งการรับนักศึกษาปริญญาเอกจากต่างประเทศ ซึ่งจะมีปัญหาในการคัดเลือกนักศึกษา ที่มาจากประเทศในแถบแอฟริกา หรืออินเดีย เพราะอาจารย์อาจจะไม่รู้จักมหาวิทยาลัยของนักศึกษาว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด จึงต้องมีกระบวนการที่จะช่วยอาจารย์ให้สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณภาพได้ถูกต้อง เพื่อมาเรียนในมหาวิทยาลัยมหิดล

๒. ผลงานตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง(citation) เฉลี่ย ๕ ครั้ง/เรื่องใน พ.ศ. ๒๕๖๐

จากข้อมูลที่ได้ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา ผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง (citation) โดยเฉลี่ยต่ออาจารย์ ๑ ท่านของมหาวิทยาลัยมหิดล เพิ่มขึ้นจาก ๖.๖% เป็น ๗.๔% ซึ่งแสดงว่างานวิจัยของอาจารย์แต่ละท่านมีคุณภาพดีขึ้น แต่คะแนน citation เมื่อไปทำ World University Ranking มหาวิทยาลัยมหิดลได้คะแนนต่ำลง เนื่องจาก citation ดีขึ้น แต่ดีขึ้นเร็วไม่พอ เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในโลก จึงต้องมีการเร่งทำให้คุณภาพของงานวิจัยเพิ่มขึ้นในเชิงของการตีพิมพ์อ้างอิง ทั้งนี้ จำนวนการอ้างอิงผลงานวิจัยตีพิมพ์เป็นตัวเลขที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว โดยทั่วไปจะทำได้ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และนักวิจัยผลิตผลงานตีพิมพ์ที่มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งมีแนวทางดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุน ดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมอาจารย์และนักวิจัย ทำงานที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการวิจัยสูง

๒.๒ ส่งเสริมอาจารย์และนักวิจัย ทำงานในหัวข้อที่มีความได้เปรียบสูง เช่น มีผู้ป่วยจำเพาะหรือมีปัญหาจำเพาะที่ไม่พบที่อื่นแต่สามารถสร้างความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวางได้

๒.๓ ส่งเสริมอาจารย์และนักวิจัยเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่สม่ำเสมอ การที่อาจารย์ นักวิจัยจะเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ อาจเกิดได้หลายระดับ เช่น

๒.๓.๑ การทำให้เทคโนโลยีที่มีอยู่ในส่วนงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยทั่วทั้งมหาวิทยาลัยสามารถทำได้โดยการผลักดันให้เกิดเครือข่ายการวิจัยระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในด้านอื่น ๆ ด้วย

๒.๓.๒ เทคโนโลยีบางชนิดอาจมีอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ หรือหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ศูนย์วิจัยต่าง ๆ หรือในภาคเอกชน ซึ่งอาจารย์นักวิจัยของมหาวิทยาลัยจะเข้าถึงได้โดยการสร้างเครือข่ายในระดับประเทศ โดยใช้เครือข่ายการวิจัยในระดับมหาวิทยาลัยเป็นฐาน

๒.๓.๓ อาจารย์และนักวิจัยยังอาจเข้าถึงเทคโนโลยีในระดับโลกโดยการเข้าร่วมกับเครือข่ายวิจัยระดับนานาชาติ

๒.๓.๔ เทคโนโลยีบางชนิด ซึ่งแม้จะใหม่ก็เป็นรากฐานสำคัญ ที่มหาวิทยาลัยมหิดลจำเป็นต้องมีเอง และคงต้องมีการจัดทำแผนลงทุนในระยะยาวต่อไป

๒.๔ การสนับสนุนให้อาจารย์และนักวิจัย ได้มีการสร้างเครือข่ายในระดับมหาวิทยาลัยด้วยกลไกต่าง ๆ ได้แก่ การจัดการประชุมวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย เช่น Mahidol University Research Expo การใช้ social media ในการสื่อสาร เช่น Facebook/Mahidol Research News ซึ่งเน้นการสื่อสารเรื่องทุนวิจัยต่าง ๆ การจัดเครือข่ายนักวิจัยต่าง ๆ ที่อาจเริ่มขึ้นภายใน ที่จะนำไปสู่เครือข่ายของกลุ่มวิจัยมุ่งเป้า ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มจากการตั้งกลุ่มวิจัยวัดซัน กลุ่มวิจัยเซลล์ต้นกำเนิด กลุ่มวิจัยชีวเภสัชภัณฑ์ และในขณะเดียวกันก็มีกลุ่มวิจัยต่าง ๆ ที่ได้มีกิจกรรมในมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว เช่น กลุ่ม Health Care Logistic, One Health, Global Health ฯลฯ และมีโครงการจะสนับสนุนให้เกิดกลุ่มวิจัยที่สำคัญอื่น ๆ เช่น กลุ่มวิจัยเรื่องอาหาร ต่อไป การจัดให้เกิดกลุ่มวิจัยเหล่านี้จะทำควบคู่ไปกับการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการวิจัยจากการจัดการแบบรายโครงการเป็นการจัดแบบกลุ่มโครงการหรือชุดโครงการและการจัดการแบบมุ่งสู่เป้าหมายที่ชัดเจนต่อไป

จากรายชื่อจำนวนอาจารย์ ๕๐ ท่านที่มีผลงานตีพิมพ์สูงสุดในประเทศไทย ในจำนวนนี้จะมีอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหิดล ๗ ท่าน ซึ่งใน ๗ ท่านนี้ จะเป็นนักวิจัยต่างชาติ ๕ ท่านที่อยู่ที่คุณวิจัยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยมหิดลกับมหาวิทยาลัยอ็อกฟอร์ด ของคณะเวชศาสตร์เขตร้อน มีอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล เพียง ๒ ท่าน คือ ศาสตราจารย์ นพ.สุทัศน์ ฟูเจริญ และรองศาสตราจารย์ นพ.สมนึก สังฆานุภาพ

๓. จำนวนโครงการวิจัยที่ยื่นเสนอขอทุนจากต่างประเทศและจำนวนโครงการที่ได้รับทุนจากภาคเอกชน จำนวน ๑๐๐ โครงการ ใน พ.ศ. ๒๕๖๐

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหิดลได้รับงบประมาณวิจัย ประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ ล้านบาท แต่มีการใช้งบฯจริง ประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท อาจารย์ของมหาวิทยาลัยฯ ช่วยกันเขียนโครงการวิจัย (proposal) และนำเงินทุนวิจัยเข้ามาทำงานประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท/ปี โดยเฉลี่ยผลงานตีพิมพ์ของมหาวิทยาลัยฯ ใช้เงินประมาณ ๘๐๐,๐๐๐.- ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐.- ล้านบาท/เรื่อง หากเพิ่มงานวิจัยขึ้นเป็น ๓,๒๐๐ เรื่อง จะต้องเพิ่มงบประมาณอีกเท่าตัว คือเพิ่มอีก ๑,๕๐๐ ล้านบาท/ปี จะเป็นปัญหาอย่างมาก เนื่องจากงบประมาณแผ่นดินที่มหาวิทยาลัยได้รับจะไม่ได้เพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับเรื่องดังกล่าว งบฯ ที่มาจากแหล่งทุนภายนอกที่มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นผู้รับทุนหลัก ได้แก่ สภาวิจัยฯ, สวทช. หรือ สกว. ครั้งสุดท้ายที่คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติประกาศให้ทุนทางด้านการศึกษา มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ส่งประมาณ ๓๐-๔๐ เรื่อง แต่มหาวิทยาลัยมหิดลส่งไปทั้งหมดประมาณ ๒๐๐ เรื่อง ทั้งนี้ แหล่งทุนที่มีโอกาสเพิ่มเติมจะมี ๒ แหล่ง คือ แหล่งทุนต่างประเทศ และแหล่งทุนภาคเอกชน corporate KPI ที่ตั้งไว้ จะเป็นเรื่องขอทุนจากแหล่งทุนต่างประเทศ แต่จะมีอัตราสำเร็จประมาณ ๓๐% เท่านั้น จึงกำหนดให้ corporate KPI เป็นเรื่องความพยายามในการเขียน proposal เพื่อไปขอทุน ระยะแรกตั้งเป้าไว้ว่าจะได้ประมาณเกิน ๑๐๐ เรื่อง/ปี การขอทุนจากภาคเอกชน มหาวิทยาลัยฯ จะได้รับทุนจำนวนมาก (ไม่นับโครงการการทดสอบยาที่มีการขึ้นทะเบียนจากต่างประเทศแล้ว และนำมาทดสอบเพื่อการขึ้นทะเบียนกับ

คณะกรรมการอาหารและยาของไทย) จึงได้พยายามที่จะผลักดันให้อาจารย์ไปหาแหล่งทุน จากเดิมที่ไม่ได้ใช้ความพยายามมากนักที่จะเข้าไปแสวงหาแหล่งทุนนั้น ทั้งนี้ ได้มีการจัดตั้งกลุ่มงานในกองบริหารงานวิจัยเพื่อดูแลกิจกรรมดังกล่าว รวมทั้งการรองรับการให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างประเทศ และการเยี่ยมสำรวจจากหน่วยงานให้ทุนต่างประเทศ

๔. จำนวนโครงการที่มีผลกระทบ ก่อให้เกิดรายได้แก่มหาวิทยาลัย เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ แก่ภาคเอกชนหรือหน่วยงานที่ใช้ผลงานวิจัย เกิดผลกระทบเชิงสังคมหรือการศึกษา หรือเกิดผลกระทบเชิงนโยบาย จำนวน ๑๐๐ โครงการ ใน พ.ศ. ๒๕๖๐

ปัจจุบัน สวทช. ได้มีกระบวนการประเมินผลกระทบของงานวิจัยต่อเชิงรายได้และเศรษฐกิจ ซึ่งมีความซับซ้อนมาก ต้องใช้บุคลากรประจำประมาณ ๓-๔ คน ที่จะทำงานนี้ตลอดปี โดยการประเมินผลกระทบของงานวิจัยในเชิงสังคม หรือเชิงนโยบาย แม้แต่ สวทช. ก็ยังไม่สามารถประเมินได้

อนึ่ง ในเรื่องอาจารย์ใหม่ของมหาวิทยาลัยมหิดล จะมีจำนวนเพียง ๑๐% ที่ได้ตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ส่วนที่ยังไม่ได้ตำแหน่งวิชาการ ยังไม่แน่ใจว่า มีงานแต่ไม่ยอมเขียนผลงาน หรือยังไม่มีการส่งงาน โดยกองทรัพยากรบุคคลได้ทำการสำรวจ ก็ยังไม่ได้อะไรแน่ชัด แต่คำตอบที่ได้รับประมาณ ๑ ใน ๓ เพราะยังไม่มีการวิจัยพอที่จะสามารถขอตำแหน่งวิชาการได้ ความคาดหวังคืออาจารย์เหล่านี้ เมื่อพร้อมเต็มที่ จะทำให้มหาวิทยาลัยมหิดลมีผลิตผลสูง

สำหรับปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ คือการกำหนดเป้าหมายของมหาวิทยาลัยว่าจะมีทิศทางไปทางไหน และการกำหนดให้มีความชัดเจน ถึงกลุ่มผู้ที่มีมหาวิทยาลัยต้องการให้ทำงานวิจัยไปใช้ และการที่จะมีการสื่อสารกับผู้สนับสนุนเชิงนโยบายด้านต่างๆ รวมถึงสิ่งที่สำคัญที่สุด คือการสร้างแนวทางการดำเนินการมุ่งให้เกิดวัฒนธรรมการวิจัยในมหาวิทยาลัยมหิดล ให้เกิดความตระหนักกันโดยทั่วไป ว่าการวิจัยเป็นภาระงานพื้นฐานที่สำคัญยิ่งของมหาวิทยาลัยและมีศักยภาพก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

สรุปมติที่ขอ

เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อพิจารณา และให้ข้อคิดเห็น

กรรมการสภาฯ ได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง และแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

๑. การเสนอเรื่อง “แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล ในด้านการวิจัย” นั้น ต้องคิดว่ายุทธศาสตร์เรื่องการวิจัยอยู่ที่ไหน จึงขอเสนอว่า ยุทธศาสตร์โครงสร้างการจัดการเรื่องการวิจัย โดยมีการสร้างเครือข่ายให้เต็มมหาวิทยาลัย และทำความเข้าใจคณะ/ภาควิชา โดยจะต้องยอมรับเครือข่ายนี้เป็นทางการ ซึ่งเครือข่ายเหล่านี้ต้องมีแผนในการสร้างคน และการวิจัย เพื่อเสนอของบประมาณจากมหาวิทยาลัย แต่ทั้งหัวหน้าภาค หรือรองคณบดีฝ่ายวิจัยส่วนใหญ่ จะขาดทักษะในการจัดการการวิจัย จึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมหัวหน้าภาควิชา/รองคณบดีฝ่ายวิจัย ในเรื่องการบริหารจัดการงานวิจัย โดย สกว. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ชำนาญเรื่องการจัดการวิจัย หากได้ผลจะแพร่กระจายไปยังมหาวิทยาลัยอื่นๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาเรื่องการวิจัยให้ก้าวกระโดดไป เป็นการเชื่อมโยงกับเรื่องการบริหารเชิงเครือข่ายด้วย

๒. เป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ มิใช่จะมองเฉพาะจำนวนผลงานตีพิมพ์เท่านั้น แต่ควรมองในเชิงคุณภาพและเนื้อหาด้วย การที่มหาวิทยาลัยมหิดลมีความโดดเด่นบางสาขา เช่น โรคธาลัสซีเมีย หรือโรคเขตร้อน จึงควรมองให้ชัดว่า ใน ๕-๖ ปีข้างหน้า มหาวิทยาลัยต้องการมีความเด่นทางด้านใดเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจเป็นไข้เลือดออกเด็งกี (Dengue hemorrhagic fever) หรือสเต็มเซลล์ (Stem Cell) รวมทั้งผู้ที่มานำเสนอผลงานในที่ประชุมสภาฯ ช่วง Lunch talk ใน ๒-๓ เดือนที่ผ่านมา ถือเป็นตัวเนื้อหาที่มหาวิทยาลัยควรให้ความสนใจ สำหรับผลงานวิจัยตีพิมพ์ ควรต้องคำนึงถึงว่าในอีก ๕ ปีข้างหน้าวารสารแบบเสรี (Open Access Journals) จะกลายเป็นบรรทัดฐานของสังคม โดยจะเป็นรูปแบบใหม่คือ “author-pays model” ผู้แต่ง (รวมถึงหน่วยงานต้นสังกัด/แหล่งเงินทุนวิจัย) เป็นผู้จ่าย และยอมให้นำบทความตีพิมพ์ไปเผยแพร่ download ได้ฟรีบนอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกกันว่า Open Access (OA) Publishing หากมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนต้องมีเงินสนับสนุนเรื่องการตีพิมพ์ และเน้นคุณภาพ

๓. มหาวิทยาลัยฯ ได้เตรียมพร้อมในการรับ Health Care Crisis (วิกฤติการดูแลสุขภาพ) หรือยัง ซึ่งขณะนี้ มหาวิทยาลัยฯ ก็ได้พยายามทำเรื่อง Global Health ที่สำคัญคือเรื่องโรคมะเร็งเรื้อรัง ที่คณะเวชศาสตร์เขตร้อนได้มีผลงานไว้มาก ซึ่งประเด็นการวิจัยเรื่องวัคซีนเป็นเรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่มาก ทั้งปัจจุบัน และอนาคต จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยมหิดลเป็นชุมพลอย่างมาก ฉะนั้น การทำวิจัยเพื่อไปสู่ความเป็นเลิศนั้น ควรต้องเปิดช่องทางไว้สำหรับรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยต้องตั้งเป้าทิศทางการวิจัยให้ชัดเจน เพื่อให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยได้ทราบ และให้รุ่นพี่สอนแนวทางกับรุ่นน้อง

๔. ประเด็นที่จะทำให้ผลงานวิจัยเพิ่มจำนวนมากขึ้นนั้น มีสิ่งสำคัญ ๒ เรื่อง คือ ทรัพยากร กับเรื่องการบริหารจัดการ

๔.๑ ทรัพยากร ได้แก่ คน(อาจารย์ นักวิจัย/นักศึกษา) เงิน เทคโนโลยี และเวลา โดยต้องคิดว่า จะทำอะไรที่จะทำให้อาจารย์ที่มีอยู่ เป็นทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ และเกิดความตระหนักว่าการทำวิจัยให้เป็นวัฒนธรรมของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาที่จะสร้างผลงานวิจัยออกมา ในระดับปริญญาโท อาจจะมีไม่มากนัก ยกเว้นจะปรับวิทยานิพนธ์เป็นผลงานวิจัย ก็จะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะทำให้จำนวนผลงานวิจัยเพิ่มขึ้น ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ สกอ. กำหนดว่าจะต้องมีการตีพิมพ์ผลงานวิจัย ๑ เรื่องก่อนจบนั้น อาจเป็นเพียงหลักเกณฑ์ขั้นต่ำในการดำเนินการ แต่หากมีการสร้างวัฒนธรรมว่า จะต้องเป็นผลงานตีพิมพ์ที่มีผลกระทบ หรือคุณภาพสูง จะเป็นประโยชน์อย่างมาก เมื่อใดที่ผลงานมีการตีพิมพ์ ก็จะปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลงานวิจัย และ citation จะเกิดขึ้นเมื่อมีการอ้างอิง

- ผลงานของนักศึกษาระดับปริญญาเอกทางด้านสังคมศาสตร์ โดยทั่วไป จะไม่ปรากฏชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยานิพนธ์หรือสิ่งตีพิมพ์ ซึ่งมหาวิทยาลัยต่างประเทศได้เปลี่ยนรูปแบบ ให้มีชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาปรากฏในผลงานของนักศึกษา ซึ่งจะทำให้เกิดจำนวนผลงานตีพิมพ์ด้วย จึงเห็นว่าในผลงานของนักศึกษาคควรให้มีชื่อของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อจะได้ทราบว่าผลงานนั้นมีใครเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งเป็นผลงานที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยมหิดล

- จำนวนนักศึกษาปริญญาเอก ไม่ใช่ตัวแปรที่สำคัญของการเพิ่มผลงานวิจัย ทั้งนี้ การมีนักศึกษา จำนวนมาก อาจเป็นตัวถ่วงที่ทำให้อาจารย์เกิดภาระหนักกับงานของนักศึกษา หากมีจำนวนน้อยลง แต่เป็นนักศึกษาที่มีคุณภาพ จะเป็นตัวแปรที่สำคัญ ทั้งนี้ การเปิดหลักสูตรปริญญาเอกจะต้องพิจารณาในลักษณะผลงานวิจัยที่เข้มข้นเป็นหลัก

- การให้ทุนสนับสนุน จะต้องมีการแยกเป็นส่วน ซึ่งควรจัดทุนสนับสนุนให้ผู้ทำวิจัยใหม่ ส่วนนักวิจัยที่มีประสบการณ์ อาจสนับสนุนในลักษณะการร่วมจ่าย (co-pay หรือ co-granting) เพื่อให้เขาต้องการไปหาทุนจากข้างนอก ถือเป็นกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ

- ควรสร้างพันธมิตรใหม่ให้กับผู้ทำวิจัยใหม่ รวมถึงการทำ Blue Ocean (หรือที่เรียกว่า กลยุทธ์น่านน้ำสีคราม) เกี่ยวกับผลงานวิจัย ว่าจำเป็นต้องมีเรื่องใดบ้าง

๔.๒ ด้านบริหารจัดการ นอกจากการบริหารจัดการภายในองค์กรแล้ว ควรต้องมีการบริหารจัดการระดับประเทศ และนานาชาติ โดยต้องหากลไกความร่วมมืออย่างชัดเจนและรวดเร็ว ซึ่งเป็นความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ในการสร้างและเผยแพร่ความรู้ด้านการวิจัย

๕. ในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ จะนำเงินทุนวิจัยที่ได้รับส่วนหนึ่งไปตั้งตำแหน่งอาจารย์ใหม่ โดยเรื่องวิจัยกับการสอน จะเป็นการเสริมกัน และสามารถทำให้หลักสูตรที่มีอยู่เข้มแข็งขึ้น แต่ในประเทศไทยยังไม่มีนโยบายที่จะให้นำการวิจัยช่วยไปช่วยการสอนให้มีคุณภาพ บางวิชาที่เคยเป็นที่นิยม กลับตกต่ำลง เพราะอาจารย์ผู้รับผิดชอบไปรับทำงานวิจัย จนแยกไม่ออกระหว่างงานวิจัยกับงานให้คำปรึกษา จึงทำให้ผลงานวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่จะไปสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือสร้างแนวคิดใหม่ อ่อนมาก ในบางคณะของมหาวิทยาลัยมหิดลที่มีการรับเงินวิจัยจากหน่วยงานของรัฐ เป็นการวิจัยระยะสั้น โดยผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารจะเป็นงานให้คำปรึกษาที่เป็นการตอบปัญหาเฉพาะหน้า มากกว่าที่จะเป็นผลงานวิจัย มหาวิทยาลัยควรต้องกำหนดทิศทางในการทำวิจัย เพื่อมิให้ผลงานวิจัยเป็นงานที่ให้คำปรึกษา จะทำให้การคิดงานวิชาการที่เข้มข้นลดน้อยลง

๖. ประเด็นที่จะให้ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาในผลงานของนักศึกษานั้น ยังเป็นที่ถกเถียงและหาข้อยุติไม่ได้ เนื่องจากเป็นการวัดผลงานกันที่วุฒิภาวะ ไม่ได้วัดกันด้วยผลของการวิจัยแสวงหาข้อมูล โดยผลงานเดียวกันที่ศาสตราจารย์ และนักศึกษาระดับปริญญาเอก เขียนนั้น แม้ผลลัพธ์อาจจะออกมาเหมือนกัน แต่วิธีการเขียนจะบ่งบอกถึงวุฒิภาวะและความลึกซึ้งทางความคิด อาจารย์ส่วนใหญ่จึงมักไม่เห็นด้วยที่จะให้นำชื่อไปลงในผลงานของนักศึกษา

๗. วารสารทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นจำนวนมาก การทำสำเนา (reprint) ยังมีความจำเป็น การหวังให้มีการอ่านบทความโดยตัวของเขาเองตามแบบวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตัวชีวิตยังไม่มีจึงยังใช้วิธีการส่งสำเนาบทความเพื่อแลกกันอ่าน ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรจัดประชุม หรือจัดกลุ่มทั้งที่เป็นทางการ หรือไม่ เป็นทางการ เพื่อสนับสนุนให้นักวิจัยทั้งในสาขาเดียวกัน และข้ามสาขา ได้มีโอกาสพบกัน การที่ส่งผลงานผ่านทาง e-mail จะทำให้ขาดปฏิสัมพันธ์กัน

๘. การนำข้อบังคับฯ เรื่องตำแหน่งวิชาการมาใช้ ตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ จนถึงปัจจุบัน ไม่เกิดผลจำนวนคนที่เป็นศาสตราจารย์ยังน้อยมาก กลุ่มของคณบดีจาก ๒๕ คณะ จากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศไทย ที่ไปดูงานที่ต่างประเทศ จะถูกเรียกว่าศาสตราจารย์ทุกคน เพราะมหาวิทยาลัยที่ไปดูงานเข้าใจว่า ทุกคนที่เป็นคณบดีจะมีตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์เหมือนมหาวิทยาลัยของเขา แต่คณบดีของมหาวิทยาลัยในไทย บางคนยังเป็นเพียงอาจารย์ แม้เรื่องเหล่านี้จะไม่ได้ยึดกับตำแหน่ง แต่เป็นตัวบ่งชี้ว่า กฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้ ไม่ใช่เป็นไปในทางบวกที่เป็นการจูงใจ แต่เป็นกฎเกณฑ์ที่เหมือนเป็นชั้นบันไดที่ผู้เสนอขอตำแหน่งจำใจต้องไต่ขึ้นไป เพราะไม่มีความสนใจที่เป็นเนื้อหาวิชาการก่อน

๙. ขณะนี้ อาจารย์ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไม่ได้มีชื่อเสียงจากผลงานการวิจัย แต่เป็นการทำตัวให้เป็นที่รู้จักมากกว่า ดังนั้น รูปแบบจึงไม่ใช่ตัววัด เหมือนที่มีอาจารย์ทางนิติศาสตร์ท่านหนึ่งเขียนบทความเกี่ยวกับประเด็นร้อนที่เกิดขึ้นในสังคมในแง่ของกฎหมายลงใน Facebook และมีผู้เข้าไปอ่านจำนวนมากกว่าพันคน แม้บทความจะไม่ใช้รูปแบบของงานวิจัย แต่หากไม่มีพื้นฐานจากการวิจัย จะไม่สามารถตอบประเด็นปัญหานั้นได้ ดังนั้น ปัญญาสาธารณะ (public intellectual) ที่แท้จริง ไม่ใช่มีเฉพาะผู้ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มี peer review เท่านั้น

๑๐. การตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการของ University of Malaya ประเทศมาเลเซีย ครั้งหนึ่งจะได้รับเงินในอัตรา ๓ ระดับ คือ ระดับนานาชาติ ได้รับ ๕,๐๐๐ ริงกิต ระดับประเทศ ได้รับ ๓,๐๐๐ ริงกิต และระดับมหาวิทยาลัย ได้รับ ๑,๐๐๐ ริงกิต (๑ ริงกิต = ๑๐ บาท) โดยจะมีการดึงคนเข้ามา เพื่อจะเพิ่มผลงานให้มาก ซึ่งการรับอาจารย์ที่ไม่ชอบการทำผลงานก็จะทำให้เสียโอกาส

๑๑. ควรมีการยอมรับความหลากหลายในงานวิจัยก่อนในระยะแรก ๆ โดยให้ความหลากหลายได้ปรับเปลี่ยนไปเป็นความชำนาญเฉพาะทาง หากเน้นเฉพาะทางมาก นักวิจัยจะเป็นคนเดิม ๆ ซึ่งมีร้อยละคงที่ไม่เพิ่มขึ้นมากนัก หากใช้วิธีการยอมรับมีความหลากหลายในงาน เป็นลักษณะ ๑ คน ๑ ผลงาน โดยให้แต่ละภาควิชาได้มีการเสนอผลงานออกมา และให้มีการโยงสู่การสอน ก็จะมีการวิเคราะห์ประมวลองค์ความรู้ ซึ่งจะได้ประโยชน์ จึงขอเสนอให้มีการเปิดรูปแบบให้กว้างขึ้น เพื่อครอบคลุมลักษณะงานที่อาจารย์ทำ แต่ขอให้ทุกคนได้มีผลงานออกมา

๑๒. การจะสร้างคน ควรมีการสร้างตั้งแต่พื้นฐาน ฉะนั้น การที่รับอาจารย์เข้ามา เป็นจุดที่สำคัญว่ามีความต้องการที่จะเป็นนักวิจัยหรือไม่ ฉะนั้น การสร้างนักวิจัยรุ่นเด็ก ควรจะเป็นโครงการ โดยการเชิญมาสอน จะทำให้งานวิจัยของมหาวิทยาลัยดำเนินไปได้ด้วยดี ขณะเดียวกัน ก็ต้องสร้างนักวิจัยอื่น ๆ ด้วย

๑๓. ปัญหาเรื่องความขัดแย้งของประเทศไทย ทำให้เกิดข้อมูลที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งจะโยงไปสู่เรื่องบทบาทของสื่อ และบทบาทของสถาบันความรู้ที่จะช่วยให้การแก้ปัญหาเป็นไปด้วยองค์ความรู้ได้อย่างไร โดยที่ปัญหาเรื่องสื่อเลือกข้าง หรือคนเลือกเสฟสื่อ ซึ่งจะมีการเลือกข้อมูลที่ต้องการรู้จากสื่อออนไลน์ Social Media สื่อหลักจะรับผิดชอบการแก้ปัญหาได้อย่างไร สำหรับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล ในประเด็นที่จะทำให้ความรู้มีการกระจายไปสู่สังคมที่ต้องการความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และตรงกับลักษณะการเสฟสื่อของคนรุ่นใหม่ ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาในช่วงเวลาที่สังคมไทยมีปัญหา อาจจำเป็นต้องมีการกระจายความรู้โดยใช้สื่อทางเลือกอย่างไร หรือทำอย่างไร ที่จะให้สื่อหลักหรือกระบวนการความรู้หลัก ไปสู่ประชาชนให้มากขึ้น นอกเหนือไปจากการให้ความสำคัญแค่เรื่องงานวิจัย

๑๔. ในการทำยุทธศาสตร์ของ ปตท. [บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)] จะเริ่มจากวิสัยทัศน์ ที่ว่าเป็นบริษัทพลังงานชั้นนำข้ามชาติของประเทศ ซึ่งจะเป็นการกำหนดตัวชี้วัดเป้าหมายของความสำเร็จทันที ๓ ตัว คือ ๑. เป็นบริษัทที่ติดลำดับ ๑ ใน ๑๐๐ ของบริษัทที่มียอดขายสูงสุดของโลก ๒. เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานติดระดับชั้นนำภายในปี ๒๕๖๓ และ ๓. เป็นบริษัทที่มีรายชื่อในดัชนีความยั่งยืนดาวโจนส์ ภายในปี ๒๕๕๖ เป็นการกำหนดที่ชัดเจนโดยไม่เปลี่ยนแปลง แต่จะมีการทำยุทธศาสตร์ในเดือนมกราคมของทุกปี โดยในเดือนพฤศจิกายน จะมีแผนงบประมาณที่สอดคล้องกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์เสนอคณะกรรมการ ทั้งนี้ การทำวาระยุทธศาสตร์ใน ๑ ปี จะมีความเข้มข้นมาก เพราะจะมีผลในทางปฏิบัติด้วย หากจะให้เป้าหมายที่อยู่ที่ ๑ ใน ๑๐๐ จะต้องทราบที่ ๑ ใน ๑๐๐ นั้น มีการทำอะไรบ้าง โดยในการทำแผนยุทธศาสตร์จะต้องมีที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นที่ปรึกษาจากบริษัทชั้นนำของโลก ที่มีอยู่จำนวนไม่มากนัก จะให้มีการแข่งขันกัน และคัดเลือก ทำให้ ปตท. สามารถเข้าไปอยู่ ๑ ใน ๑๐๐ บริษัทของโลกได้ การทำผลให้เป็นเลิศในเรื่องงานวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล จากประสบการณ์ที่ทำงานกับ สวทช. มานานนับ ๑๐ ปี เห็นว่าคำว่า “วิจัย” อย่างเดียวไม่พอ แต่ต้องเป็นคำว่า “Frontier Research” โดยทุกคนต้องเข้าใจตรงกัน ซึ่ง ปตท. จะอยู่ในกระบวนการที่จะตั้ง First Real Research University in Thailand ซึ่งจะเหมือนกับมหาวิทยาลัย KAIST (Korea Advanced Institute of Science & Technology) หรือมหาวิทยาลัย POSTECH (Pohang University of Science And Technology) ที่ประเทศเกาหลี การที่จะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ก็หมายถึงการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ไม่ได้หมายถึงความพยายามที่จะทำมหาวิทยาลัยสอน ให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ซึ่งมหาวิทยาลัยวิจัยในประเทศเกาหลี จะไม่ใช่ตัวชี้วัดจากผลงานวิจัย แต่จะดูข้อมูลความสำเร็จในการทำงานของนักศึกษาที่จบออกไป มหาวิทยาลัยมหิดลควรได้มีการศึกษารูปแบบของมหาวิทยาลัยในเกาหลีที่มีการตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก และสามารถทำได้ โดยใช้เวลาไม่นาน โดย ปตท. จะได้ดำเนินการจัดตั้ง Research University ตามรูปแบบของมหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศเกาหลี ซึ่งจะมีจำนวนนักศึกษา : อาจารย์ ๖ : ๑ นักศึกษาที่เข้ามาเรียน จะต้องมีความคุณภาพ โดยนักศึกษาปี ๑ จะเรียนฟรี ๑๐๐%

๑๕. เมื่อ ๑๐ กว่าปี ได้ไปดูงานที่ญี่ปุ่น ๒ อาทิตย์ โดยได้ไปเยี่ยม Tokyo Marine Research Institute ซึ่งเป็นบริษัท Tokyo Marine ที่มีการจัดตั้งสถาบันวิจัย เพื่อทำการวิจัยเรื่องสังคัม ๘ เรื่อง โดย ๑ ใน ๘ เรื่องคือ เรื่องผู้สูงอายุ เนื่องจากสังคัมญี่ปุ่น กำลังจะเป็นสังคัมผู้สูงอายุ สำหรับ ปตท. ที่เป็นบริษัทธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดและกำลังดำเนินการทำสถาบันวิจัย จึงเสนอว่าน่าจะมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยมหิดล

๑๖. การที่ต้องนำผลงานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว ไปตีพิมพ์ที่อื่น เพราะเป็นระดับนานาชาติ ซึ่งยังไม่มีกลยุทธ์ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยมหิดลมีวารสาร ทั้ง Social Science หรือ Medical Science ที่เป็นระดับ International หากมีกลยุทธ์ในเรื่องนี้ในอนาคต แม้ว่าจะใช้เวลาอีกนาน แต่ก็สามารถส่งผลงานที่ลูกศิษย์ หรืออาจารย์ ไปตีพิมพ์ และทำให้มากขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องผ่านคนอื่น จึงขอเสนอว่า ให้มหาวิทยาลัยได้มีโครงการจัดทำในเรื่องนี้

๑๗. ปัจจุบัน ในหลายส่วนงาน บุคคลที่เป็นผู้ผลิตผลงานหลัก (paper machine) ส่วนใหญ่จะเป็นอาจารย์อาวุโส ที่อยู่ในช่วงต่อเวลาปฏิบัติงาน ที่มีอายุมากกว่า ๖๐ ปี ซึ่งเฉลี่ยแล้วจะมีผลงานประมาณปีละไม่ต่ำกว่า ๑๐ เรื่อง ส่วนอาจารย์ในรุ่นกลางที่จะขึ้นมาแทนอาจารย์อาวุโสที่จะต้องเกษียณออกไป ยังน่าเป็นห่วง จึงขอให้มีการวิเคราะห์ว่า กลุ่มผลิตผลงานหลักดังกล่าว หากมีการตั้งเป้าไว้ จำนวน ๓,๒๐๐ เรื่อง จะยังอยู่ผลิตผลงานหรือไม่

๑๘. มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนให้นักวิจัยได้ทำงานวิจัยร่วมกับภาคเอกชน โดยมีทุนสนับสนุนเพิ่มเติมจากที่นักวิจัยได้ทุนจากภาคเอกชน ซึ่งนอกจากจะเป็นการต่อยอดงานวิจัยแล้ว ผลงานที่ทำงานร่วมกับเอกชน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศได้

๑๙. ควรมีความชัดเจนของกลไกในการสนับสนุน ซึ่งจะเป็นเรื่องสำคัญ เช่น ผลงานทางสายสังคมที่จะเป็นเรื่องของการบริการ จะมีกลไกที่จะเปลี่ยนเรื่องของการบริการเป็นงานวิจัยได้อย่างไร หรือกลไกการให้ทุนสนับสนุนกลุ่มอาจารย์รุ่นใหม่ ในการตีพิมพ์ผลงานวิจัย หรือกลไกเชิงพื้นที่ /เชิงสังคม ก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจ

๒๐. ในปีนี้ ปตท. ได้มีกำหนดการทำ Technology Roadmap เป็น ๗ หัวข้อ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีในอนาคตที่ ปตท. จำเป็นต้องมี เช่น การคั่นหาน้ำมันในทะเลลึก จากผิวน้ำลงไป ระยะทาง ๑ กม. และขุดลงไปอีก ๒ กม. ถึงจะรู้ว่าจะมีน้ำมันหรือไม่ ซึ่งมีบางบริษัทได้ทำแล้ว โดยนักวิจัยจะทำอะไรต้องมีผู้รับผิดชอบในเรื่องเทคโนโลยีหลัก ๑ ใน ๗ ตัวนี้ และมีการแบ่งงานกันทำ ทั้งนี้ ได้นำเอาค่า ๓% ไปทำวิจัย ตามที่ สภาพัฒนา กำหนดไว้ ซึ่ง ๓% ของกำไรกลุ่ม ปตท. จะเป็นเงินจำนวน ๔,๐๐๐ ล้านบาท ก็ได้เริ่มต้นงานวิจัยด้วยเงินจำนวนดังกล่าว และได้กำหนดว่าหน่วยงานของการทำวิจัยของ ปตท. จะมี ๓ ที่ คือ ๑. ศูนย์ฝึกลบรมา ที่อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๒. ศูนย์วิจัยของ PTCG ที่ อ.มาบตาพุด จ.ชลบุรี และ ๓. ศูนย์ IRPC ที่ อ.เชิงเนิน จ.ระยอง โดยตำแหน่งผู้บริหารที่แต่งตั้งใหม่ ๒ ตำแหน่ง (CTO และ CSO) จะเป็นมือขวาของ CEO เพื่อช่วยเรื่องการทำงาน และบริหารการวิจัย ที่จะทำให้เกิดรูปธรรมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

๒๑. การที่สภาพัฒนา ได้กำหนดให้มีการกันงบประมาณ จำนวน ๓% เพื่อการวิจัย และการพัฒนาคน ซึ่ง ๓% จากงบประมาณของมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นจำนวนเงินประมาณ ๑,๒๐๐ ล้านบาท

๒๒. ทุกความเห็นที่ได้เสนอมา ถือเป็นประเด็นสำคัญในการที่จะสร้างยุทธศาสตร์ แต่ควรต้องพิจารณาสาระและกลไกการทำงานของมหาวิทยาลัยมหิดล ณ ปัจจุบัน หากต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงของผลผลิตมากขึ้น ซึ่งน่าจะเป็นเป้าหมาย โดยจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินการที่จะทำได้จริงว่ามีอะไรบ้าง การกำหนดผู้รับผิดชอบที่เหมาะสม ที่จะเป็นกลไกและพร้อมจะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ จากทรัพยากรที่มีอยู่ ได้แก่ คณะ/ส่วนงาน และนักศึกษาระดับปริญญาโท/เอก ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด และเพิ่มคุณค่าของผลงานที่มีอยู่และผลักดันให้เกิดการต่อยอดไปในระดับสากลหรือนานาชาติ

อธิการบดี ได้กล่าวขอบคุณกรรมการสภาฯ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นอย่างหลากหลายเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การวิจัย ฝ่ายบริหารจะได้นำไปปรับปรุงแนวทางที่ได้นำเสนอไปให้เกิดความชัดเจน และเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น ซึ่งหลักแนวคิดที่สำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ที่เสนอ คือ การตั้งเป้าหมายตัวชี้วัดที่ท้าทาย ทั้งแง่ปริมาณ และคุณภาพงานวิจัย การได้รับทุนจากภาคเอกชนต่างประเทศ ปริมาณผลงานวิจัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อนโยบายสาธารณะ ส่วนงานต่างๆ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานแบบเดิม เพื่อมหาวิทยาลัยฯ จะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ โดยจะเป็นการทำงานในลักษณะเครือข่าย เป็นการบูรณาการข้ามศาสตร์ รวมทั้งวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เข้าด้วยกัน เช่น การดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ เป็นต้น หรือความพยายามในการแสวงหานักศึกษาระดับปริญญาเอกมากขึ้น กระบวนการที่จะเฝ้าระวังเรื่องการบริหารจัดการการวิจัย ซึ่งจะต้องทำให้ชัดเจน การร่วมมือกับภาคเอกชน ตลอดจนมหาวิทยาลัยอื่นๆ หรือหน่วยงานที่ให้ทุน เช่น คปก. สกว. ในเรื่องการสร้างวัฒนธรรมการวิจัย ที่สำคัญต้องมีการสื่อสารกับนักวิจัยอย่างต่อเนื่อง สำหรับข้อคิดเห็นของการวิจัย และการให้คำปรึกษา การบริหารจัดการเรื่องการวิจัย การสร้างเครือข่ายที่เป็นลักษณะ Cluster เพิ่มมากขึ้น เรื่อง Health Care Logistic เป็นความร่วมมือระหว่างคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ฯ และคณะเภสัชศาสตร์ กำลังอยู่ในขั้นตอนที่ได้รับการสนับสนุนจากสภาวิจัยแห่งชาติ และจาก สกว. กลุ่มวัคซีน หรือกลุ่ม Bio-Medical Engineering กลุ่มอาหาร ที่จะเป็นการรวมตัวของนักวิจัย และเป็นการประสานงานในแนวราบ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เช่น การวิจัยชุมชน เป็นต้น การให้ความสำคัญกับการเตรียมอาจารย์รุ่นใหม่ หรือนักศึกษาแพทย์ ที่มีผลงานและความสามารถ รวมทั้งนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีมหาวิทยาลัยพยายามจะทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น ทั้งนี้ ในเรื่องการวิจัย มหาวิทยาลัยฯจะได้มุ่งทั้งวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และวิทยาศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ควบคู่กันไปด้วย ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ได้นำเสนอ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการผลักดันให้งานวิจัยเข้มแข็งขึ้น แต่ยังคงต้องคู่ขนานกับยุทธศาสตร์อื่น ที่สำคัญได้แก่ การพัฒนาบุคคล โดยมีการจำแนกอาจารย์ให้สามารถทำงานตามที่ถนัด ซึ่งจะมีระบบรองรับทุกสายงาน ขณะนี้ ได้มีการเตรียมการสายงานที่จะเข้าไปสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ทาง Education หรือการทำ PA ที่จะสามารถทำให้มีการทำงานแตกต่างกันได้ รวมถึงการทำงานกับภาคเอกชน ก็เป็นสิ่งที่สำคัญ

ประธาน กล่าวว่า การสร้าง Platform ใหม่ในการทำงานวิจัย ซึ่งเป็นเครือข่าย หรือกลุ่มภารกิจ และข้ามศาสตร์ จากที่ฝ่ายบริหารได้พยายามรวบรวมและนำเสนอ จะเป็นไปทางด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นรูปแบบของการจัดการที่มองจากมุมมองของฝ่ายนักวิจัย หรือสถาบันวิจัยของมหาวิทยาลัย ในโลกยุคนี้ มหาวิทยาลัยอาจจะต้องหาวิธีฝึก และเรียนรู้ ที่จะจัดการเป็นลักษณะของ demand based management คือพิจารณาที่ฝ่ายที่มีความต้องการผลงานวิจัย แล้วไปรองรับโจทย์วิจัยที่มาจากความต้องการ เช่น การสร้างการเปลี่ยนแปลง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องทางด้านธุรกิจ แล้วไปร่วมรองรับการทำงานวิจัยเพื่อไปหนุน ซึ่งมหาวิทยาลัยจะต้องคิดว่าผลกระทบที่เป็นเศรษฐกิจกับผลกระทบทางสังคม ไม่ใช่ผลกระทบทางเศรษฐกิจ แต่จะต้องหาวิธีที่จะได้ประโยชน์จากความต้องการ ในการสร้างความรู้

และได้ผลกระทบด้วย ถือเป็นความท้าทายในโลกยุคใหม่ มหาวิทยาลัยจะต้องมีการพัฒนาต่อไป ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของกรรมการสภาฯ ครั้งนี้ ได้ประโยชน์อย่างมาก เป็นการขยายจากแนวคิดที่ได้มีการนำเสนอ อย่างมียุทธศาสตร์และมีเป้าหมาย เป็นเรื่องที่น่าชื่นชม แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีประเด็นที่ต้องขยายต่อได้อีกมาก จึงขอให้ฝ่ายบริหารได้นำข้อคิดเห็นไปพิจารณาและหาวิธีการดำเนินการ โดยให้นำมาเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ ได้ทราบความคืบหน้าในอีก ๖ เดือน หรือ ๑๒ เดือนต่อไป

มติที่ประชุม : รับทราบด้วยความชื่นชม โดยขอให้ฝ่ายบริหารรับข้อคิดเห็นจากกรรมการสภาฯ ไปพิจารณาเพื่อหาวิธีการดำเนินการ โดยให้นำมาเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ ใหม่อีกครั้งภายใน ๖ เดือน หรือ ๑๒ เดือน

๔.๒ ร่างประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งและการบริหารกลุ่มภารกิจ
(ย้ายจากวาระ ๗.๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

รองศาสตราจารย์ นพ.สรนิต ศิลธรรม รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน นำเสนอว่า ตามที่มหาวิทยาลัยมหิดลได้กำหนดโครงสร้างของมหาวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็นสำนักงาน ส่วนงานภายในและกลุ่มภารกิจ นั้น ฝ่ายบริหารจึงได้จัดทำหลักเกณฑ์การจัดตั้งและและการบริหารกลุ่มภารกิจขึ้น เพื่อให้การจัดตั้งและการบริหารกลุ่มภารกิจสอดคล้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูงสุดในการดำเนินงาน โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งและการบริหารกลุ่มภารกิจ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะสำคัญของกลุ่มภารกิจ ฐานะ การจัดตั้ง การยุบ การบริหารงาน (รวมถึง ทรัพยากรบุคคล การเงิน งบประมาณ พัสดุ) ตามร่างประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งและการบริหารกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ปรากฏรายละเอียดในเอกสารประกอบการประชุม โดยกลุ่มภารกิจจะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งจัดการบริหารงานในโครงสร้างแนวราบเป็นการจัดตั้งขึ้นเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หรือนโยบายสำคัญของมหาวิทยาลัย เป็นการบูรณาการองค์ความรู้จากสาขาวิชาต่างๆ ทำหน้าที่เป็นเครือข่าย มีการนำบุคลากรจากส่วนงานต่างๆ เข้ามาร่วมกันในกลุ่มภารกิจ โดยเป็นโครงสร้างที่ไม่ถาวรสามารถยุบเลิก/รวบรวมได้ หรืออาจเติบโตเป็นโครงสร้างหลักก็ได้ การจัดตั้งกลุ่มภารกิจนี้ ได้นำเสนอผ่านที่ประชุมบริหารมหาวิทยาลัย ที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงขอเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อทราบ โดยจะได้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัยต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า ให้มีผู้อำนวยการกลุ่ม คนหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบ ผู้ที่ทำงานในกลุ่ม จะยืมตัวมาจากคณะ หรือส่วนงานต่างๆ แต่ยังคงสังกัดที่เดิม หรืออาจจะจ้างบุคคลภายนอกก็ได้ ผู้ปฏิบัติงานสายสนับสนุน และสายวิชาการ จะคล้ายกัน โดยบุคลากรสายสนับสนุน เมื่อยืมตัวมาแล้ว อาจสังกัดสำนักงานอธิการบดี ซึ่งพร้อมจะยุบเลิก หรือยุบรวม ส่วนงบประมาณ อาจมาจากที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ หรือจากแหล่งเงินภายนอก ส่วนการบริหารงานการเงินงบประมาณ หรือพัสดุ ก็ใช้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง โดยอนุโลม จึงได้ทำประกาศมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความชัดเจน ปัจจุบันมีกลุ่มที่ทำงานในลักษณะเช่นนี้ และพร้อมจะเป็นกลุ่มภารกิจอยู่หลายกลุ่ม เช่น เรื่อง Global Health กลุ่มภารกิจวิจัยชุมชนหรือกลุ่มที่ศึกษาเรื่องของผู้สูงอายุ ทั้งนี้ ในอนาคตก็อาจมีกลุ่มอื่นๆ อีก เช่น โลจิสติก เป็นต้น

กรรมการสภาฯ ได้แสดงความเห็น และให้ข้อคิดเห็น ดังนี้

๑. การที่ระบุว่า การจัดตั้งกลุ่มภารกิจ ไม่เป็นการถาวร นั้น ต่อไปอาจกลายเป็นสถาบันหรือศูนย์ ที่ถาวรได้ หากว่า การดำเนินการของกลุ่มภารกิจนี้ ได้ผล ซึ่งสุดท้าย ก็จะกลายเป็นหน่วยงานที่ถาวร

๒. แนวคิดเรื่องกลุ่มภารกิจนี้ ได้บางหน่วยราชการได้เริ่มทำแล้ว เช่น ที่กระทรวงการคลัง จะมีกลุ่มรายได้ กลุ่มทรัพย์สิน โดยมีรองปลัดกระทรวงฯ เป็นผู้รับผิดชอบดูแล ซึ่งแนวคิดนี้ กระจายไปตามหน่วยงานราชการต่างๆ ซึ่งจะเป็นในเรื่องกลุ่มบริหาร กลุ่มรายได้ ไม่ได้ลงในเชิงการบริหาร

๓. ลักษณะการจัดเป็นกลุ่มภารกิจ ถือเป็น Project Based การประกาศว่า ไม่เป็นการถาวร เป็นเรื่องที่ดี แต่เสนอให้ตัดข้อความ “หรืออาจมีการกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอน” ออก เพราะการกำหนดระยะเวลา อาจจะไม่แน่นอนในบางกลุ่ม ซึ่งอาจจะมีการถูกควมรวม โต้ขึ้น หรือยุบเลิกได้

๔. เสนอให้หารือกับรองอธิการบดีฝ่ายวิจัย (ศ. นพ.ประสิทธิ์ ผลิตผลการพิมพ์) ซึ่งดูแลเรื่อง Cluster Project Management ที่ สวทช. จะเป็นเรื่องดี เพื่อใช้ประสบการณ์จาก สวทช. มาประยุกต์ใช้ได้

ประธาน กล่าวชื่นชมฝ่ายบริหาร ว่า การดำเนินการดังกล่าว เป็นโครงสร้างที่จะทำให้งานเกิดความเชื่อมโยงในหลายกลุ่ม ถือเป็นความริเริ่มที่จะจัดโครงสร้างการทำงาน เพื่อที่จะผลักดันขับเคลื่อนความก้าวหน้าทางวิชาการไปข้างหน้าที่สำคัญยิ่ง โดยเสนอว่า ควรจะได้นำมาทบทวนทุกปี และรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบ และสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มภารกิจตามที่เสนอ โดยให้ดำเนินการต่อไปได้

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๕.๑ แต่งตั้งคณบดีคณะศิลปศาสตร์

อภิวรรณ ชี้แจงว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัย ได้มีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๔๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ คำสั่งที่ ๒๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และคำสั่งที่ ๔๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีคณะศิลปศาสตร์ เพื่อดำเนินการสรรหาคณบดีคนต่อไป นั้น คณะกรรมการสรรหา ได้มีการประชุมสรรหา ๓ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ผลการสรรหา ปรากฏว่า ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ได้แก่ อาจารย์อภิสิทธิ์ เกษมผลกุล พนักงานมหาวิทยาลัยสังกัดภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมที่จะขับเคลื่อนคณะศิลปศาสตร์โดยมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตร์ให้เป็นหลักสูตรศิลปศาสตร์ที่สมบูรณ์แบบ และการปรับปรุงหลักสูตรวิชาความรู้ทั่วไป (MUGE) ของมหาวิทยาลัยฯ นอกจากนี้ ยังเป็นผู้มีความสามารถด้านวิจัย โดยเฉพาะการวิจัยชุมชนรอบวิทยาเขตศาลายา มีประสบการณ์บริหารระดับรองคณบดี มีความสามารถในการประสานงานกับส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยได้ดี ทั้งมีความมุ่งมั่น ทุกเทในการทำงาน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จึงขอเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยการสรรหาหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๓(๕) กำหนดให้คณะกรรมการสรรหานำชื่อผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานที่ได้รับการกลั่นกรองแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัย พร้อมประวัติและผลงาน รวมทั้งข้อมูลเชิงวิเคราะห์ และความเห็นประกอบเกี่ยวกับความเหมาะสมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าวเพื่อพิจารณาต่อไป และตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๔(๑๓) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งหัวหน้าส่วนงาน ฯลฯ

รายละเอียดประวัติและผลงานผู้ได้รับการเสนอแต่งตั้งปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม
สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาแต่งตั้ง
มติที่ประชุม : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการอนุมัติแต่งตั้ง อาจารย์อภิสิทธิ์ เกษมผลกุล ให้ดำรงตำแหน่ง
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

๕.๒ แต่งตั้งแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน

อภิวรรณ ชี้แจงว่า ตามที่ อาจารย์สุพัตรา ศรีวิณิชชากร จะครบวาระการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน ในวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และสภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน เพื่อดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการ ฯ คนต่อไป ตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๔๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น คณะกรรมการสรรหา ได้มีการประชุมสรรหา ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ผลการสรรหาปรากฏว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน ได้แก่ ศาสตราจารย์สุภา เพ่งพิศ ศาสตราจารย์และหัวหน้าภาควิชาบริหารระบบและนโยบายสาธารณสุข วิทยาลัยการสาธารณสุข University of Limpopo ,MEDUNSA Campus (Medical University of Southern Africa), South Africa ซึ่งเป็นนักวิชาการด้านสาธารณสุข มีความสามารถด้านวิจัยระดับสากลอย่างมาก มีประสบการณ์บริหารระดับหัวหน้าภาควิชา ของวิทยาลัยต่างประเทศ มีเครือข่ายนานาชาติ มีวิสัยทัศน์ มีวุฒิภาวะ และมีความมุ่งมั่นที่จะกลับมาทำงานที่มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อพัฒนาให้สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน เข้าสู่ระดับสถาบันนานาชาติ ทั้งนี้ จะได้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยต่อไป จึงขอเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการสรรหาหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๓(๕) ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการสรรหานำชื่อผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานที่ได้รับการกลั่นกรองแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัย พร้อมประวัติและผลงาน รวมทั้งข้อมูลเชิงวิเคราะห์ และความเห็นประกอบเกี่ยวกับความเหมาะสมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าวเพื่อพิจารณาต่อไป และตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ (๑๓) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งหัวหน้าส่วนงาน ฯลฯ

อนึ่ง เนื่องจากศาสตราจารย์สุภา เพ่งพิศ จะต้องดำเนินการลาออกจากตำแหน่งเดิม และย้ายที่พำนักจากประเทศแอฟริกาใต้ กลับมาประเทศไทย ซึ่งจะต้องใช้เวลาประมาณ ๖ เดือน โดยจะขอเริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยฯ จึงขออนุมัติให้อาจารย์สุพัตรา ศรีวิณิชชากร รักษาการแทนผู้อำนวยการพัฒนาสุขภาพอาเซียน เป็นเวลา ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

รายละเอียดประวัติและผลงานผู้ได้รับการเสนอแต่งตั้งปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม
สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการอนุมัติแต่งตั้งศาสตราจารย์สุภา เพ่งพิศ ให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นต้นไป โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี และอนุมัติให้ อาจารย์สุพัตรา ศรีวิณิชชากร
รักษาการแทนผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖
จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

๕.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยฯ ซึ่งแจ้งว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย ตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๓๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ และคำสั่งฯ ที่ ๔๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรมบูรณ์ เป็นประธานกรรมการ มีศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์ นายพิสิฐ กุศลไสยานนท์ นายพิชัย ชุณหวิธิร์ และนายโชค บูลกุล เป็นกรรมการ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งจะหมดวาระในวันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และคณะกรรมการตรวจสอบฯ ตามรายชื่อดังกล่าว ได้ดำรงตำแหน่ง ครบ ๒ วาระแล้ว ยกเว้น นายโชค บูลกุล มหาวิทยาลัยฯ จึงขอเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย ชุดใหม่ ซึ่งจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนคณะกรรมการตรวจสอบฯ ชุดเดิม หมดวาระอย่างน้อย ๓๐ วัน

ทั้งนี้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๕ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสามคน และกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ตามความจำเป็นจำนวนไม่เกินสามคน (ตามข้อบังคับใหม่ที่ได้แก้ไขแล้ว) และข้อ ๖ กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการตรวจสอบ จะต้องประกอบด้วย ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ ด้านการเงินการบัญชีและการตรวจสอบอย่างน้อยหนึ่งคน ด้านกฎหมาย อย่างน้อยหนึ่งคน โดยเป็นผู้มีความเข้าใจในภารกิจและความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย และเป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือและยอมรับโดยทั่วไป

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม อนุมัติแต่งตั้งนางสาวลลิตรัตน์ ศรีอรุณ กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ และกรรมการจากกรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ. ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ และนายโชค บูลกุล ทั้งนี้ ให้ศูนย์ตรวจสอบภายในได้หารือกับประธานคณะกรรมการฯ ในการแต่งตั้งกรรมการจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนไม่เกินสามคนต่อไป

๕.๔ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีวอนามัยและความปลอดภัย (หลักสูตรนานาชาติ)

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา อยู่สุข จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ ซึ่งแจ้งว่า คณะสาธารณสุขศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอเปิดสอนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีวอนามัยและความปลอดภัย (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลับกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕ แล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรปริญญาเอก สอนเป็นภาษาอังกฤษ จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๔๔ หน่วยกิต ใช้ระบบการศึกษาแบบหน่วยกิตทวิภาค และดำเนินการเปิดรับสมัครนักศึกษา ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป โดยจำนวนรับเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ประมาณปีการศึกษาละ ๕ คน เปิดรับนักศึกษาทั้งไทย และต่างชาติ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา : สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาชีวอนามัยและความปลอดภัย สุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย วิศวกรรมความปลอดภัย หรือวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย หรือสุขภาพ และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๒. อาจารย์ประจำหลักสูตร และโครงสร้างหลักสูตร : จัดการศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ หลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ โดยค่าใช้จ่ายในการผลิตนักศึกษาตลอดหลักสูตร ประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ บาท จุดคุ้มทุน ในการดำเนินการ ต้องมีนักศึกษา ประมาณ ๒ คน

๓. การเปิดสอนหลักสูตรนี้ของมหาวิทยาลัยอื่น : หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาชีวอนามัยและความปลอดภัย (นานาชาติ) เป็นหลักสูตรที่เปิดเป็นแห่งแรกในประเทศไทย ยังไม่มีหลักสูตรที่คล้ายคลึงกันนี้เปิดสอนที่มหาวิทยาลัยอื่นในประเทศไทย ซึ่งหลักสูตร มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายในประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเครือข่ายของสถาบันทางด้านสาธารณสุข ประมาณ ๑๘ แห่ง (เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยบูรพาฯ) ส่วนมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ได้แก่ University of Massachusetts ประเทศสหรัฐอเมริกา สถาบันแรงงานของประเทศญี่ปุ่น ฯลฯ

รายละเอียดหลักสูตรดังกล่าวปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงความคิดเห็นว่า หากหลักสูตรทุกชนิด จะเน้นการลงมือทำให้สำเร็จ จะมีผลอย่างมาก นอกเหนือจากการสอนวิชา ในเรื่องอาชีพอาชีวะ ถือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ ทั้งยาฆ่าแมลง การทำเหมืองแร่ และเรื่องโรงงานที่ล้าพุน คนยากคนจนไม่มีกำลังที่จะไปเผชิญกับสิ่งที่เข้ามาคุกคามสุขภาพ มหาวิทยาลัย ต้องเข้าไปช่วย แม้ว่ามหาวิทยาลัยจะมีกำลังมาก แต่ก็เป็นการใช้สอนวิชา หากว่าเป็นการเรียนรู้จากการลงมือทำ ว่าจะทำอย่างไรให้งานสำเร็จ หากงานสำเร็จก็จะทำให้มหาวิทยาลัยแข็งแรงขึ้นมาก และประเทศก็จะได้ประโยชน์

ประธานกล่าวว่า จะขอให้ทำอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายการศึกษา และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปปรับวิธีเขียนหลักสูตรแบบเก่า คือเป็น Lecture Based หรือ Teaching Based ให้เป็น Work Based หรือเป็นแบบ Learning Based และ Doing Based (Learning by Doing) เป็นการสร้างความสามารถในการที่จะปรับเปลี่ยนหลักสูตร

ศาสตราจารย์ นพ.บรรจง มไหสวริยะ ซึ่งแจ้งในฐานะคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยว่า หลักสูตรนี้เป็นความต้องการของสังคม เพราะขณะนี้ มีความต้องการของผู้ที่มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับอาชีพอาชีวะในหลายๆ หน่วยงาน โดยมหาวิทยาลัยมหิดลเองก็มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านนี้ ที่พร้อมที่จะให้ความรู้ ซึ่งคณะสาธารณสุขศาสตร์ ก็ให้ความรู้ในรูปแบบของการปฏิบัติโดยตรง หลักสูตรนี้ จะมีผู้สนใจเข้ามาศึกษาอย่างมาก

มติที่ประชุม **อนุมัติ** และให้ดำเนินการต่อไปได้ โดยเสนอให้เปลี่ยนรูปแบบการเรียน จาก Teaching Based เป็น Learning Based และ Doing Based (Learning by Doing)

๕.๕ **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศาสนากับการพัฒนา หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์ พันทรก, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์สิงห์สุริยา และอาจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภางค์ จากคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งแจ้งว่า คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอเปิดสอนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศาสนากับการพัฒนา หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๕ แล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา : สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากสถาบันการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๒. ใช้ระบบการศึกษาแบบหน่วยกิตระบบทวิภาค และดำเนินการเปิดรับสมัครนักศึกษา ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และจำนวนรับเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ประมาณปีละ ๕-๑๕ คน

๓. โครงสร้างหลักสูตร : จัดการศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ หลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒

๔. อาจารย์ประจำหลักสูตร : เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

๕. การเปิดสอนหลักสูตรนี้ของมหาวิทยาลัยอื่น : หลักสูตรที่คล้ายคลึงในสถาบันอื่น ได้แก่ หลักสูตรศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย หลักสูตรพุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา สาขาวิชาบาลีพุทธศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รวมถึงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศาสนศึกษา (Ph.D. in Religious Studies) ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC) สำหรับหลักสูตรศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนั้นมีความแตกต่างที่สำคัญ กล่าวคือ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศาสนากับการพัฒนา มิได้เน้นแต่พุทธศาสนา หากแต่ครอบคลุมถึงคริสต์ศาสนาและอิสลาม อันเป็นศาสนาที่มีศาสนิกและชุมชนทางศาสนากลุ่มหลักในสังคมไทย นอกจากนี้ ยังมีรายวิชาที่มุ่งศึกษาวิเคราะห์กรอบการทำงานเชิงมนิทัศน์เกี่ยวกับการบูรณาการศาสนาและศาสตร์ต่างๆ อย่างชัดเจน รวมถึงมีวิชาบังคับและวิชาเลือกที่ครอบคลุมศาสตร์สมัยใหม่อื่น ๆ มากกว่าศาสตร์เดียว เช่น การบริหารจัดการองค์การ การพัฒนาชุมชน การเมืองการปกครอง และการศึกษา เป็นต้น สำหรับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศาสนศึกษา (Ph. D. in Religious Studies) ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC) นั้น เน้นการศึกษาศาสนาโดยเฉพาะ จึงมีความแตกต่างกับหลักสูตรที่เสนอใหม่ ซึ่งเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างศาสนาและสังคมบนพื้นฐานของศาสตร์ต่างๆ ตามรายละเอียดหลักสูตรปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

๖. มีความร่วมมือกับวิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
สรุปมติที่ขอ **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ**

ศาสตราจารย์ นพ.บรรจง มไหสวริยะ ซึ่งแจ้งในฐานะคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยว่า การเปิดหลักสูตรใหม่ จะมีการหลักการเรื่องแนวคิดต่อสภามหาวิทยาลัย ก่อน ที่จะดำเนินการผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร และนำเสนอ ที่ประชุมคณบดีฯ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนสภามหาวิทยาลัยในครั้งนี โดยเนื้อหาของหลักสูตรนี้ เป็นความตั้งใจ ของทางคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ที่จะใช้ศาสนาเข้ามาเป็นส่วนพัฒนาหลักการในการบริหารจัดการ ไม่ได้ ลงลึกในรายละเอียดของเนื้อหาศาสนา คณาจารย์ที่รับผิดชอบ ก็อยู่ในเกณฑ์ที่สกอ. ยอมรับในการเปิดหลักสูตร ส่วนความ ร่วมมือกับวิทยาลัยศาสนศึกษา จะสามารถเริ่มต้นในเรื่องการเรียนการสอน หรือมีหัวข้อวิจัยที่สนใจร่วมกัน

กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ในประเทศไทยจะมีทรัพยากรทางศาสนาอยู่มากมาย โดยเฉพาะทางพุทธ มีวัดจำนวนประมาณ ๓๐,๐๐๐ วัด มีพระประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ รูป มีเณรประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ องค์ แต่ทางมหาเถรสมาคมยังไม่เข้าใจการบริหาร จัดการ ที่จะใช้ทรัพยากรเหล่านี้ เพื่อการพัฒนา จึงเป็นโอกาสที่มหาวิทยาลัยฯ จะเข้าไปทำงาน โดยเข้าไปทำ mapping ทั้งวัด และพระ หมดทั้งประเทศ หากทำได้ จะอยู่ในฐานะมีความรู้ เป็นการทำงานในลักษณะยุทธศาสตร์ หลังจาก นั้น เข้าไปส่งเสริมในเรื่องการบริหารจัดการ เป็นการต่อยอดและเชื่อมโยงกับชุมชน
๒. หลักสูตรนี้ เหมือนจะเบนออกไปเป็นหลักสูตรสังคมวิทยาแห่งศาสนา หรือเป็นการจัดการ กับศาสนา โดยเป็นหลักสูตรประยุกต์ต้องการนำเรื่องศาสนาไปประยุกต์ จึงเป็นห่วงเรื่องเนื้อหา
๓. โดยทั่วไป หลักสูตรปริญญาเอก จะต้องมียุทธศาสตร์และสัมมนา ซึ่งหลักสูตรนี้ก็ครอบคลุม แล้ว แต่มีข้อสังเกตว่ามีปริญญาเอก เป็น ๒ เอก คือ ๑. พัฒนาชุมชน และ ๒. ศาสนาเพื่อการพัฒนา มีความจำเป็นที่ ต้องเป็น ๒ เอกนี้มากน้อยขนาดไหน จะเป็นไปได้หรือไม่ ที่จะปรับให้เป็นเอกเดียวกัน และปรับเนื้อหาสาระและรายวิชา ให้ครอบคลุม น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์ พันทรก และ อาจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภาวงศ์ ซึ่งแจ้งว่า โดยกรอบเนื้อหา ยังไม่สามารถลงรายละเอียดไม่ได้ แต่มีการวางหลักการไว้ ๒ ประเด็น คือ ๑. นำศาสนาไปใช้ในการ พัฒนาสังคม ๒. หลักสูตรนี้มีแนวโน้มจะนำความรู้สมัยใหม่ เพื่อไปพัฒนาตัวองค์กรทางศาสนา ส่วนเรื่องการปรับ หลักสูตรนั้น ได้มีการพิจารณากันอย่างมาก และได้ข้อสรุปว่า หลักสูตรต้องการให้นักศึกษาได้มีความลึกซึ้งกว่า ถ้าการศึกษา จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย นักศึกษาจึงน่าจะมีลักษณะเฉพาะที่เป็นคุณค่าทางศาสนา จึงได้มีการแบ่งออกเป็น ๒ เอกดังกล่าว

มติที่ประชุม อนุมัติ และให้ดำเนินการต่อไปได้

- ๕.๖ การเสนอขออนุมัติหลักการเปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๕๕ โครงการร่วมคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาล รามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล และสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็ก และครอบครัว

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริไชย หงส์สงวนศรี อาจารย์ พญ.พลิศรา อังศุสิงห์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี **อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ เสรี อาจารย์ ดร.วชิรินทร์ โรหิตสุข** คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล **อาจารย์ พญ.นัทธ์ชนัน จรัสรุ่งเกียรติ อาจารย์ พญ.หทัย ดำรงห์ผล** สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ร่วมกันชี้แจงว่า คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล และสถาบันแห่งชาติเพื่อ การพัฒนาเด็กและครอบครัว ขอเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นชอบในหลักการเปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ส่วนงานที่รับผิดชอบ : ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี (เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก) ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว และบัณฑิตวิทยาลัย
๒. เป็นหลักสูตรภาษาไทย ระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ
๓. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร : เพื่อให้การศึกษาสาขาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ทั้งด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ อันจะทำให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และ ครอบครัว โดยผลิตบัณฑิตตาม “คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร”

๔. หลักสูตรใหม่ เป็นหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว ที่เป็นหลักสูตรแรกของประเทศไทย และเป็นหลักสูตรที่เปิดสอนร่วมกัน ๓ สถาบัน ทำให้มีอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ แต่ละด้านของแต่ละสถาบันเป็นผู้สอน นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ปฏิบัติงานจริงจากสถาบันหลักของหลักสูตร เน้นการเรียนการสอนแบบองค์รวมและบูรณาการ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ปฏิบัติงานจริงจากสถาบันหลักของหลักสูตร เน้นการเรียนการสอนแบบองค์รวมและบูรณาการ และส่งเสริมให้นักศึกษามีการพัฒนาตนเองจากภายใน

๕. ด้านการลงทุน

ความคุ้มทุน/ความคุ้มค่า	แผน ก แบบ ก ๒	แผน ข
รายรับต่อคน/ตลอดหลักสูตร	๗๒,๗๐๐ บาท	๗๕,๑๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายต่อคน/ตลอดหลักสูตร	๖๙,๒๖๐ บาท	๖๓,๐๒๐ บาท
จำนวนนักศึกษาที่ศึกษาคุ้มทุน		
จำนวนนักศึกษาน้อยสุดที่คุ้มทุน	๕ คน	๕ คน
จำนวนนักศึกษาที่คาดว่าจะรับ	๑๐ คน	๑๐ คน

๖. ความพร้อมของหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร ๕ คน อาจารย์ผู้สอน ๒๖ คน อาจารย์พิเศษ ๗ คน และอุปกรณ์/สถานที่

๗. หลักสูตรมีการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

๘. โครงสร้างหลักสูตรที่เสนอขอเปิดใหม่ มีกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๒ (มคอ.๑) รองรับแล้ว และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘ **สรุปมติที่ขอ** เสนอสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

ศาสตราจารย์ นพ.บรรจง มไหสวริยะ ซึ่งแจ้งในฐานะคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยว่า การเปิดหลักสูตรนี้ เนื่องจากปัญหาเรื่องเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่น เป็นปัญหาสังคมที่มีมาก และแพร่กระจายไปทั่วประเทศ ผู้ที่ให้บริการ และให้การศึกษา ส่วนใหญ่จะอยู่ที่โรงพยาบาล จึงจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างบุคลากรกลุ่มหนึ่งที่จะไปช่วยสนับสนุน ในสถาบันต่างๆ ซึ่งเป็นความร่วมมือของสถาบันหลัก ๓ แห่งของมหาวิทยาลัยมหิดล จึงเป็นสิ่งที่น่าสนับสนุน

กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. เป็นเรื่องที่ดีที่มีหลักสูตรนี้ เนื่องจากมีปัญหาวัยรุ่นอยู่มาก ทั้งนี้ได้มีการสำรวจความต้องการ เพราะอาจจะผลิตบุคลากรไม่ทัน เนื่องจากมีปัญหาอยู่ทั่วประเทศ

๒. เสนอให้ลองไปทำงานกับพื้นที่ อาจจะเป็นจ.กาญจนบุรี หรือนครปฐม ซึ่งจะมีปัญหาหนัก ทั้งในชุมชน และโรงเรียน ซึ่งโรงพยาบาลชุมชนจะมีการฝึกอบรมทางด้านจิตเวช จะช่วยเหลือได้มาก โดยทดลองทำงานกับ อบต. หรือโรงพยาบาลชุมชน จะเห็นถึงปัญหา และรู้ถึงความต้องการ เพื่อจะได้หาวิธีสนับสนุนเขาทางวิชาการ

๓. หลักสูตรนี้ น่าสนใจ โดยเฉพาะวิชาจิตวิทยา ซึ่งจะเป็นการพัฒนาจิตวิทยาวัยรุ่น จึงควรใช้องค์ความรู้ที่พัฒนามาจากเด็กไทยเป็นหลักใหญ่ และน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับวงการการศึกษาในระยะยาว

ประธาน กล่าวว่า การทำงานเพื่อประโยชน์ของเด็กวัยรุ่น และครอบครัว ที่จะลงไปถึงตัวเขา โดยตรง ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกับชุมชน

มติที่ประชุม อนุมัติในหลักการ และให้ดำเนินการต่อไปได้

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณาทั้กท้วง

๖.๑ **การแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และตำแหน่งศาสตราจารย์คลินิก และยังไม่แต่งตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์**

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้พิจารณากลับกรองคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการของผู้เสนอขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ตำแหน่งศาสตราจารย์ และตำแหน่งศาสตราจารย์คลินิกแล้ว เห็นสมควรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน ๑๓ ราย ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๒ ราย และตำแหน่งศาสตราจารย์คลินิก จำนวน ๑ ราย และยังไม่แต่งตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน ๒ ราย ดังนี้

ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน ๑๓ ราย ได้แก่ :

๑. อาจารย์พัชรียา นีวัฒน์ภูมิ นักรักษาโรคจิตวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาจิตวิทยา ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. อาจารย์ณัฐภา โลมะรัตน์ นักรักษาโรคจิตวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาจิตวิทยา ได้ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

๓. อาจารย์อัคคพงษ์ นิตสิงห์ นักรักษาโรคจิตวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาประสาทศาสตร์ ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

๔. อาจารย์เบญจมาภรณ์ บุตรศรีภูมิ โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ได้ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

๕. อาจารย์สิริรัตน์ ลีลาจรัส โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๖. อาจารย์เฉลิมพล แจ่มจันทร์ กลุ่มสาขาวิชาพฤกษศาสตร์เชิงประชากรและสังคม สถาบันวิจัยประชากรและสังคม ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิจัยประชากรและสังคม ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

๗. อาจารย์สุนิศา คิวปฐมชัย สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนาสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

๘. อาจารย์สุธาร์ตน์ ชัยเฉลิมศักดิ์ โรงพยาบาลทันตกรรมมหากักรีสรีนธร คณะทันตแพทยศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาทันตกรรมทั่วไป ได้ตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๙. อาจารย์ดวงดี รัมมะศักดิ์ ภาควิชาสัตวศาสตร์ช่องปากและแม็กซิลโลเฟเชียล คณะทันตแพทยศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ได้ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๑๐. อาจารย์เพียงจันทร์ สนธยานนท์ ภาควิชาชีวโมเลกุลและพันธุศาสตร์โรคเขตร้อน คณะเวชศาสตร์เขตร้อน ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาชีววิทยาโมเลกุล ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๑๑. อาจารย์ครินทร์ ฉิมณรงค์ สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพันธุศาสตร์ระดับโมเลกุลและพันธุวิศวกรรมศาสตร์ ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๑๒. อาจารย์สุชัย นพรัตน์แจ่มจรัส กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษา ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๑๓. อาจารย์วีระ ปาติยเสวี กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๒ ราย ได้แก่ :

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิวรรณ ทังสุบุตร ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหทัยวิทยา ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนิดรา ธวัชจิตต์ ภาควิชาวิทยุภูมิคุ้มกัน คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สาขาวิชาชีวเคมี ได้ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ตำแหน่งศาสตราจารย์ ไม่ผ่านการประเมิน จำนวน ๒ ราย ได้แก่ :

๑. ผู้เสนอขอตำแหน่งจากภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ โดยคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ได้พิจารณาผลการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้เสนอขอตำแหน่งฯ ตามที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเสนอแล้ว เห็นว่า งานวิจัยมีคุณภาพ “ดีมาก” จึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการกำหนดสำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ (วิธีที่ ๒) จึงเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาไม่อนุมัติกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ สาขาวิชาฟิสิกส์

๒. ผู้เสนอขอตำแหน่งจากคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ โดยคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ได้พิจารณาผลการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้เสนอขอตำแหน่งฯ ตามที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเสนอแล้วเห็นว่า งานวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับ “ดี” หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับ “ดีมาก” จึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการกำหนดสำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ (วิธีที่ ๑) จึงเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาไม่อนุมัติกำหนดตำแหน่งเป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม

ตำแหน่งศาสตราจารย์คลินิก ผ่านการประเมิน จำนวน ๑ ราย ได้แก่ รองศาสตราจารย์พรชัย มุลพฤษ ภาควิชาออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์คลินิก สาขาวิชาออร์โธปิดิกส์ ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม : อนุมัติแต่งตั้งให้ผู้เสนอขอตำแหน่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน ๑๓ ราย ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๒ ราย ตำแหน่งศาสตราจารย์คลินิก จำนวน ๑ ราย และยังไม่แต่งตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน ๒ ราย ตามที่เสนอ

๖.๒ **แต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ และศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ**

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เสนอขอแต่งตั้งศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์คลินิก ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ และศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยศาสตราจารย์เกียรติคุณ พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งพ้นจากราชการเนื่องจากเกษียณอายุราชการ จำนวน ๗ ราย ดังนี้

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ จำนวน ๔ ราย

๑. นายเกรียงศักดิ์ จีระแพทย์ ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ สาขาวิชากุมารเวชศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. นางสาวพรสวรรค์ วสันต์ ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ สาขาวิชากุมารเวชศาสตร์ (เวชพันธุศาสตร์) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๓. นายสุรพล สุวรรณกุล ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ สาขาวิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๔. นางธัญญารัตน์ ธีรพรเลิศรัฐ ภาควิชาอายุรศาสตร์ เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ สาขาวิชาอายุรศาสตร์ วัณโรควิทยา ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ จำนวน ๓ ราย

๑. นางอรพรรณ ทองแดง ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ เป็นศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ สาขาวิชาจิตเวชศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๒. นายปิยะสกล สกลสัตยาทร ภาควิชาศัลยศาสตร์ เป็นศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ สาขาวิชาศัลยศาสตร์อุบัติเหตุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๓. นายวัฒนชัย วัฒนวิชัย ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด เป็นศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ สาขาวิชาออร์โธปิดิกส์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สรุปมติที่ขอ

เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม :

อนุมัติแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ และศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ ตามที่เสนอ

๖.๓ การเทียบตำแหน่งทางวิชาการ

ตามที่สถาบันวิจัยประชากรและสังคม เสนอขอเทียบตำแหน่งทางวิชาการให้กับอาจารย์ภูเบศร์ สมุทรจักร เป็นตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ เนื่องจากอาจารย์ภูเบศร์ เคยปฏิบัติงานที่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และมาบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ปฏิบัติงานที่กลุ่มสาขาวิชาประชากรศาสตร์ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้พิจารณากลับกรองแล้ว มีความเห็นว่า อาจารย์ภูเบศร์ สมุทรจักร ยังไม่สมควรเทียบตำแหน่งเป็นตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เนื่องจากงานวิจัยที่เสนอเป็นรายงานผลการศึกษาคัดค้าน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค อุตสาหกรรม MICE (Meeting, Incentive Travel, Conference and Exhibition) ในประเทศไทย ไม่เข้าข่ายการเผยแพร่งานวิจัยตามเกณฑ์ที่กำหนด และไม่สามารถเทียบเคียงกับเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหิดลได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ภูเบศร์ ไม่มีผลงานที่เกี่ยวข้องของทางด้านประชากรศาสตร์แต่อย่างใด

สรุปมติที่ขอ

เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณาไม่อนุมัติการเทียบตำแหน่ง

มติที่ประชุม :

ไม่อนุมัติเทียบตำแหน่งอาจารย์ภูเบศร์ สมุทรจักร เป็นตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตามที่เสนอ

๖.๔ การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย

คณะสาธารณสุขศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลับกรองหลักสูตรและความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เริ่มเปิดใช้หลักสูตร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยสภามหาวิทยาลัยฯ ได้อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และอยู่ในระหว่างการพิจารณารับทราบการให้ความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อขอปรับรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงในปัจจุบัน หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้เริ่มใช้กับนักศึกษา ภาควิชาการศึกษา ที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละปีการศึกษา ประมาณ ๑๖ คน ทั้งนี้ โครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข **ไม่มีการเปลี่ยนแปลง** เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิมและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ หลักสูตรปริญญาเอก ตามรายละเอียดหลักสูตรที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ :

เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม :

อนุมัติและให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๕ การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย และบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลับกรองหลักสูตรและความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เริ่มเปิดใช้หลักสูตร เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบการปรับปรุงหลักสูตรนี้ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และอยู่ในระหว่างการพิจารณารับทราบการให้ความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข : ขอปรับรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงในปัจจุบัน หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้เริ่มใช้ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละปีการศึกษา : ผู้สำเร็จปริญญาตรีเข้าศึกษาปริญญาเอก ประมาณ ๕ คน ผู้สำเร็จปริญญาโทเข้าศึกษาปริญญาเอก ประมาณ ๕ คน โดยโครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข **ไม่มีการเปลี่ยนแปลง** เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิมและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ หลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ ตามรายละเอียดหลักสูตรที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุมสรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา
มติที่ประชุม : อนุมัติและให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๖ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารังสีเทคนิค (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของคณะเทคนิคการแพทย์ และบัณฑิตวิทยาลัย

คณะเทคนิคการแพทย์ และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารังสีเทคนิค (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลับกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เริ่มเปิดใช้หลักสูตร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบการปรับปรุงหลักสูตรนี้ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข : เพื่อให้สอดคล้องกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศกระทรวงศึกษา เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้เริ่มใช้กับนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละปีการศึกษา ประมาณปีละ ๕ คน โครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข **ไม่มีการเปลี่ยนแปลง** เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิมและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามรายละเอียดหลักสูตรที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุมสรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา
มติที่ประชุม : อนุมัติและให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๗ การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา (หลักสูตรนานาชาติ) ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา (หลักสูตรนานาชาติ) ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลับกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เริ่มเปิดใช้หลักสูตร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยสภามหาวิทยาลัยฯ ได้อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบการปรับปรุงหลักสูตรนี้ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อขอปรับรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงในปัจจุบัน โดยโครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข **ไม่มีการเปลี่ยนแปลง** เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิมและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ หลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก๒ และ แผน ข หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้เริ่มใช้ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละปีการศึกษา ⇨ แผน ก แบบ ก ๒ ๑๕ คน, แผน ข ๑๕ คน ตามรายละเอียดหลักสูตรที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม : อนุมัติและให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๘ การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์สิ่งแวดล้อม ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์สิ่งแวดล้อม ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เริ่มเปิดใช้หลักสูตรนี้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยสภามหาวิทยาลัยฯ ได้อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบการปรับปรุงหลักสูตรนี้ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข : เพื่อขอปรับรายชื่อนักเรียนประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงในปัจจุบัน หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้เริ่มใช้ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละปีการศึกษา ⇨ แผน ก แบบ ก ๒ ประมาณ ๑๐ คน ⇨ แผน ข ประมาณ ๑๐ คน โครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข ไม่มี การเปลี่ยนแปลง เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิมและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ หลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๒ และแผน ข ตามรายละเอียดหลักสูตรที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม **สรุปมติที่ขอ :** เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม : อนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๙ หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต (หลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของวิทยาลัยการจัดการ และบัณฑิตวิทยาลัย

วิทยาลัยการจัดการ และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอปรับปรุงหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต (หลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เริ่มเปิดใช้หลักสูตร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยสภามหาวิทยาลัยฯ ได้อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข : การปรับเพิ่มวิชาเอก การจัดการธุรกิจอาหาร ในหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิตนั้น เป็นความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยการจัดการ , สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เพื่อเป็นการสร้างมิติใหม่ในการพัฒนาองค์ความรู้ และความเข้มแข็งให้กับภาคธุรกิจและผู้บริโภค รวมถึงพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยในการก้าวไปสู่การเป็นครัวของโลกอย่างมั่นคงและยั่งยืน นอกจากนี้ยังเป็นเตรียมความพร้อมของทรัพยากรบุคคลในด้านนี้ ให้มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านการบริหารจัดการธุรกิจอาหารที่มีความรู้ในด้านคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร ข้อกำหนดการค้าสากลและกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โอกาสการทำธุรกิจอาหารในภูมิภาคเอเชีย แหล่งที่มาของวัตถุดิบ และห่วงโซ่ธุรกิจอาหาร ทั้งนี้ เพื่อรองรับเวทีประชาคมอาเซียน ในอนาคตอันใกล้ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด และกำลังเป็นที่ต้องการของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้ เริ่มใช้กับนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละปีการศึกษา : หลักสูตรภาคปกติ ⇨ แผน ก แบบ ก ๒ ประมาณ ๕ คน แผน ข ประมาณ ๕๕ คน หลักสูตรภาคพิเศษ ⇨ แผน ก แบบ ก ๒ ประมาณ ๕ คน แผน ข ประมาณ ๓๖๕ คน โครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข ไม่มี การเปลี่ยนแปลง เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิมและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ หลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๒ และแผน ข ตามรายละเอียดหลักสูตรที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม **สรุปมติที่ขอ :** เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม : อนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๑๐ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของวิทยาลัยพยาบาล ทหารอากาศ สถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดล

คณะพยาบาลศาสตร์ เสนอขอปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของวิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ สถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เริ่มเปิดใช้หลักสูตรนี้ ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ การปรับปรุงหลักสูตรนี้ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒ และสภาการพยาบาลได้อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตร ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข : จากแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๒- ๒๕๕๙) ที่มีเจตนารมณ์ในการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังต้องพัฒนาสังคมไทยให้เป็น สังคม ที่เข้มแข็ง มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีดุลยภาพใน ๓ ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่กำหนดว่า บัณฑิตทุกสาขา/สาขาวิชาจะต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ ๕ ด้านเป็นอย่างน้อย ได้แก่ (๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (๒) ด้านความรู้ (๓) ด้านทักษะทางปัญญา (๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ (๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่เพิ่มผลการเรียนรู้ ด้านที่ (๖) ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ และกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จะต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศฯ ภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕ หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้เริ่มใช้กับนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละปีการศึกษา ประมาณ ๕๐ คน โครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิม ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ ปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามรายละเอียดหลักสูตรที่ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม : อนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๑๑ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของวิทยาลัยพยาบาล กองทัพอากาศ สถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดล

คณะพยาบาลศาสตร์ เสนอขอปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพอากาศ สถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ พิจารณากลั่นกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

เริ่มเปิดใช้หลักสูตรนี้ หลังปี พ.ศ.๒๕๕๒ โดยสภามหาวิทยาลัยฯ ได้อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตร ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบการปรับปรุงหลักสูตรนี้ ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และสภาการพยาบาลได้อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข : ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ.๒๕๕๒ เพื่อให้ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาใช้เป็นกรอบในการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน วิทยาลัยพยาบาลกองทัพอากาศ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลในระดับอุดมศึกษา จึงได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว และมีความสอดคล้องกับบริบทของสถาบัน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริงและมีประสิทธิภาพ โดยยึดมั่นให้ การผลิตบัณฑิตบรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้เริ่มใช้กับนักศึกษาภาคการศึกษา ที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าในแต่ละปีการศึกษา ประมาณ ๖๐ คน โดยโครงสร้าง หลักสูตร มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จำนวน ๑๔๕ หน่วยกิต ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามรายละเอียดหลักสูตรที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม : อนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๑๒ การเปิดสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี

มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี เสนอขอเปิดรายวิชาใหม่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี จำนวน ๒ รายวิชา คือ ญศศท ๒๖๐ การบริหารและการจัดการองค์การ ๓ (๓-๐-๖) หน่วยกิต [KAGE 260 Administration and Organization Management] และ ญศศท ๒๖๑ การจัดการสารสนเทศและการประยุกต์ คอมพิวเตอร์ ๓(๒-๓-๕) หน่วยกิต [KAGE 261 Information management and Computer applications] เนื่องจากรายวิชา ญศศท ๒๖๐ เป็นการทดแทนรายวิชาเดิม กจสว ๑๐๑ ที่จะปิดการเรียนการสอนในปีการศึกษา ๒๕๕๕ และรายวิชา ญศศท ๒๖๑ เพื่อทดแทนรายวิชา ทศคพ ๑๕๕ การประยุกต์คอมพิวเตอร์ ที่จัดการเรียนการสอน

ทางไกล (Videoconference) โดยคณาจารย์จากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งปัจจุบันวิทยาเขตกาญจนบุรีมีความพร้อมในด้านบุคลากรผู้สอนที่มีทักษะความสามารถ และนักศึกษามีโอกาสพบปะ เพื่อขอคำปรึกษาการเรียนกับอาจารย์ผู้สอนได้โดยตรง ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาก่อนกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

รายละเอียดรายวิชาที่เสนอขอเปิดใหม่ ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม : อนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๑๓ ขอปิดหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตต่อเนื่อง (๒ ปี) หลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๒ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์

คณะสาธารณสุขศาสตร์ เสนอขอปิดหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต(ต่อเนื่อง ๒ ปี) หลักสูตรนานาชาติ(ต่อเนื่อง) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี(ต่อเนื่อง) ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดให้ยกเลิกการจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) รายละเอียดหลักสูตรที่เสนอขอปิด ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม : อนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๖.๑๔ อนุมัติปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

ส่วนงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยมหิดล ได้แก่ คณะสาธารณสุขศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ และบัณฑิตวิทยาลัย ได้เสนอชื่อผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรต่างๆ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ เพื่อเสนอขออนุมัติปริญญา ตั้งแต่วันที่นักศึกษาเรียนนั้นๆ สำเร็จการศึกษา รวมจำนวน ๑๔๒ ราย แยกเป็นระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน ๓๒ ราย ระดับปริญญาเอก จำนวน ๑๐ ราย ระดับปริญญาโท จำนวน ๗๐ ราย และระดับปริญญาตรี จำนวน ๓๐ ราย ตามรายละเอียดจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ ที่ได้รับอนุมัติแล้ว

ระดับการศึกษา	อนุมัติแล้ว	เสนอครั้งนี้	รวม
• ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	-	-	-
• ประกาศนียบัตรบัณฑิต	-	๓๒	๓๒
• ปริญญาเอก	๔๔	๑๐	๕๔
• ปริญญาโท	๓๘๘	๗๐	๔๕๘
• ปริญญาตรี	๒๓๕	๓๐	๒๖๕
รวมทั้งสิ้น	๖๖๗	๑๔๒	๘๐๙

สรุปมติที่ขอ เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม : อนุมัติปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน ๑๔๒ ราย ตามที่เสนอ

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

๗.๑ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ แทนพระองค์ไปพระราชทานปริญญาบัตรฯ

ตามที่มหาวิทยาลัยมหิดล ได้มีหนังสือที่ ศบ ๐๕๑๗/๕๓๑๙ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงราชเลขาธิการ เรื่องขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ ไปพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๖,๐๗๘ คน ณ อาคารประชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หอประชุมกองทัพเรือ เขตบางกอกใหญ่ นั้น

สำนักราชเลขาธิการ ได้มีหนังสือ ที่ รล ๐๐๐๒.๓/๒๕๐๔๐ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ แจ้งว่า ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ แทนพระองค์ไปในครั้งนี้ ในวันพฤหัสบดีที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ทั้งช่วงเช้า และช่วงบ่าย ตามรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ
ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๒ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน ๓ ราย ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์สมพร ศรีเฟื่องฟู ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ สาขาวิชาจุลชีววิทยา ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๓

๒. รองศาสตราจารย์วสันต์ จันทราทิตย์ ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาล รามาธิบดี ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ สาขาวิชาพยาธิวิทยาคลินิก ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๔

๓. รองศาสตราจารย์ศุภิตา อุบล ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ สาขาวิชาจุลชีววิทยา (ไวรัสวิทยา) ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๔

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ

ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๓ กำหนดการสัมนา (retreat) สภามหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี ๒๕๕๕

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย แจ้งว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๔๖๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ได้มีมติเห็นชอบให้มีการสัมนา (retreat) สภามหาวิทยาลัยฯ ประจำปี ๒๕๕๕ ในวันเสาร์ ที่ ๑ และวันอาทิตย์ ที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ในหัวข้อเรื่อง “นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย” ซึ่งจะเน้นเรื่องวิทยาเขตกาญจนบุรี โดยจะจัดที่มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี และพักที่วิมานดิน ภายในวิทยาเขตฯ เพื่อให้กรรมการและผู้เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาสเห็นพื้นที่จริง ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำกำหนดการสัมนาในวันดังกล่าวแล้ว ซึ่งได้แนบไปพร้อมหนังสือเชิญเข้าร่วมสัมนา ตามรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

อนึ่ง ขอแนะนำผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. น.สพ.กำลัง ชุมพลบัญชา รองอธิการบดีฝ่ายวิทยาเขตกาญจนบุรี ท่านใหม่ ซึ่งจะเป็นเจ้าภาพสถานที่จัดประชุมในครั้งนี้

กรรมการสภาฯ ได้แสดงความเห็นการจัดสัมนาครั้งนี้ดังนี้

๑. การที่มีบางส่วนเกี่ยวข้องกับเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามข้อสรุปของที่ประชุมคณะกรรมการกิจการสภามหาวิทยาลัย ว่านักศึกษาปีที่ ๒ ของมหาวิทยาลัยมหิดลในปีนี้ เมื่อจบการศึกษา จะกลายเป็นบัณฑิตอาเซียน ซึ่งจะต้องมีการหารือเตรียมการ

๒. การวางแผนปรับโครงสร้างของการเปิดภาคเรียน ซึ่งที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้มีการพิจารณาถึงการปรับภาคเรียนออกเป็น ๓ ภาคเรียน โดยระยะเวลาการปรับ จะทำให้นักศึกษามีเวลาว่างถึง ๖ เดือน จึงเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรได้เริ่มเตรียมการในเรื่องดังกล่าว รวมถึงการวางหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องและรองรับกับการปรับภาคเรียนนี้

๓. โครงการทวาย จะทำให้เกิดความร่วมมือกับประเทศพม่าในเรื่องต่างๆ โดยจะเชื่อมโยงต่อไปยังประเทศอื่นๆ ได้อีก ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรี จะเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหิดลจะท้ออย่างไรที่จะให้ อบต.ที่ติดกับชายแดนเข้าใจ หรือมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

อธิการบดี ชี้แจงว่า ตามกรณีดังกล่าว จะได้นำมาหารือในการสัมนาสภามหาวิทยาลัยที่วิทยาเขตกาญจนบุรี ในวันที่ ๑-๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ส่วนเรื่องการเปิดภาคเรียน ที่จะย้ายจากมิถุนายน เป็นเดือนสิงหาคม/กันยายน นั้น มหาวิทยาลัยฯ กำลังดำเนินงานแผนที่จะใช้ประโยชน์ในช่วงว่างดังกล่าว เพื่อเตรียมตัวนักศึกษาให้มีความพร้อมในการเข้าสู่การศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ

ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๔ กำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๖

เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยมหิดล มีการดำเนินการที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๕ สำนักงานสภามหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำกำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งมีกำหนดประชุมเดือนละ ๑ ครั้ง ในวันพุธ ที่ ๓ ของเดือน เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์นิธิ รักษ์พลเมือง ชั้น ๕ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ซึ่งนอกจากการกำหนดวันประชุม และกำหนดวันนำส่งเอกสารประกอบการประชุมที่เป็นทั้งกระดาษ แผ่นซีดี และ e-mail ให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ และผู้บริหาร แล้ว ยังได้กำหนดวันการเสนอเรื่องเพื่อบรรจุในระเบียบวาระการประชุม เพื่อให้การดำเนินการด้านเอกสารเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ หากมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดการประชุมดังกล่าว ฝ่ายเลขานุการฯ จะได้แจ้งให้กรรมการสภาฯ และผู้เกี่ยวข้องได้ทราบเป็นคราวๆ ไป ตามรายละเอียดกำหนดการประชุมที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ

ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๕ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการสภามหาวิทยาลัย

ตามที่สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๔๖๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้มีมติเห็นชอบตามที่ประชุมหารือกิจการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ในช่วงเช้า เวลา ๐๙.๓๐-๑๑.๓๐ น. ได้เสนอ ซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยได้ลงนามแต่งตั้งแล้ว ตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๕๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุมประกอบด้วย

๑. นายกสภามหาวิทยาลัย	ประธานกรรมการ
๒. อธิการบดี	กรรมการ
๓. ประธานสภาคณาจารย์	กรรมการ
๔. ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรสมบูรณ์	กรรมการ
๕. คุณหญิงลักษณาจันทร เลาหพันธุ์	กรรมการ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท ภัคติกุล	กรรมการ
๗. ศาสตราจารย์ นพ.บรรจง มไหสวริยะ	กรรมการ
๘. ศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ ปรีชชญาสิทธิกุล	กรรมการ
๙. ศาสตราจารย์คลินิก นพ.อุดม คชินทร	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลณสรณ์ สายขุน	กรรมการ
๑๑. รองศาสตราจารย์ นพ.พรชัย มูลพฤษ	กรรมการ
๑๒. ดร.สถาพร สาธุการ	กรรมการ
๑๓. รองอธิการบดี	กรรมการ
๑๔. รองอธิการบดีฝ่ายการคลังและสินทรัพย์	กรรมการ
๑๕. รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน	กรรมการ
๑๖. รองอธิการบดีฝ่ายสารสนเทศ	กรรมการ
๑๗. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจกรรมพิเศษ	กรรมการ
๑๘. รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและสภามหาวิทยาลัย	กรรมการและเลขานุการ

สรุปมติที่ขอ : **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ
ที่ประชุมฯ รับทราบ**

๗.๖ รายงานการประชุมปรึกษาหารือกิจการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕

ตามที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัยฯ ได้จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือกิจการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐-๑๑.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ๕๑๕ ชั้น ๕ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีประเด็นที่หารือร่วมกัน ดังนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการสภามหาวิทยาลัย หน้าที่ และองค์ประกอบ
๒. แนวทางการปรับปรุงกิจการของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งการประชุมสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้สภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่เชิงนโยบาย ที่สำคัญๆ มากขึ้น
๓. หารือการจัดสัมมนาสภามหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี ๒๕๕๕
๔. การจัดเวทีสภามหาวิทยาลัยพบประชาคมมหาวิทยาลัยมหิดล
ฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการประชุมดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ตามรายละเอียดที่

ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ
ที่ประชุมฯ รับทราบ**

๗.๗ สรุปผลการประชุมคณะกรรมการกิจการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕

ตามที่คณะกรรมการกิจการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งแต่งตั้งตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยฯ ที่ ๕๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐-๑๑.๓๐ น. (วันเดียวกับการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งที่ ๔๖๖) ณ ห้องประชุม ๕๓๐ ชั้น ๕ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีวาระที่จะหารือร่วมกันดังนี้

๑. การขอความร่วมมือในการกำหนดจำนวนมหาวิทยาลัย และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ของแต่ละมหาวิทยาลัย ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเรื่องนี้ นายกสภามหาวิทยาลัย ประธานที่ประชุม ได้ขอถอนเรื่องออก

๒. การจัดสัมมนา (Retreat) สภามหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี ๒๕๕๕ ในวันเสาร์ ที่ ๑ และ วันอาทิตย์ ที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ณ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี โดยได้มีการปรับหัวข้อเรื่อง และ กำหนดการ เพื่อให้สอดคล้องกับการสัมมนาในครั้งนี้

๓. หัวข้อเรื่องการจัดเวทีสภามหาวิทยาลัยพบประชาคม ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๕.๐๐ น. โดยได้มีการเสนอความเห็นกันอย่างหลากหลาย

๔. กำหนดการประชุมคณะกรรมการกิจการสภามหาวิทยาลัย ประจำปี ๒๕๕๖

๕. กำหนดการประชุมครั้งต่อไป ในวันพุธ ที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เวลา ๐๙.๓๐ น.

ฝ่ายเลขานุการฯ จะได้นำรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการสภามหาวิทยาลัย ในวันดังกล่าว เสนอสภามหาวิทยาลัยได้ทราบในการประชุมคราวต่อไป

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ
ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๘ ผลการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล

ตามที่มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ดำเนินการตามระบบคุณภาพภายนอก/ภายใน ประจำปี ๒๕๕๔ โดยได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ระดับอุดมศึกษา ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เมื่อวันที่ ๒๐-๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ รับการประเมินคุณภาพภายใน ในรอบปีการศึกษา ๒๕๕๔ จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เมื่อวันที่ ๒๐-๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และดำเนินการจัดเยี่ยมชมสำรวจส่วนงานตามระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล ระยะที่ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ตั้งแต่ เดือนมีนาคม - มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมหาวิทยาลัยฯ ได้นำผลการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล เสนอต่อที่ ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้รับทราบแล้ว จึงขอ นำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อทราบดังนี้

๑. นโยบายการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล

(๑) นโยบายคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล

(๒) นโยบายด้านการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล

(๓) แนวทางการดำเนินงาน

๒. ผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม มหาวิทยาลัยมหิดล ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา-สมศ.

๓. ผลการเยี่ยมชมสำรวจส่วนงานตามระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล ระยะที่ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ (MUQD) และข้อเสนอเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย ในระยะต่อไป

๔. ผลการประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ จากสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา-สกอ.

รายละเอียดผลการพัฒนาคุณภาพฯ ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ
ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๙ สรุปผลงานและกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมหิดลประจำเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕

กองบริหารงานทั่วไป โดยงานประชาสัมพันธ์ ขอรายงานผลการดำเนินงาน และกิจกรรมของ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ ต่อที่ประชุมสภาฯ เพื่อทราบ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ เรื่อง กลุ่ณ'๕๕ , รายงาน: 'ยายหอมอง อาจปึกษา' คุณแม่ ๕ แผ่นดิน..เปิดเคล็ดลับอายุยืน, งานประชุมวิชาการเฉลิม พระเกียรติสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า และสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ตามรายละเอียดสรุปผลงาน และกิจกรรมดังกล่าว ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ
ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๑๐ ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับนักศึกษาหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (หลักสูตรนานาชาติ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่มหาวิทยาลัยมหิดลได้ออกประกาศฯ เรื่อง อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับนักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (หลักสูตรนานาชาติ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ได้ผ่านที่ประชุมคณะกรรมการกำหนดอัตราจัดเก็บ และการจัดสรรค่าธรรมเนียมการศึกษาแล้ว จึงขอ นำเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

มหิดล ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑ ซึ่งกำหนดให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจัดเก็บ หลักเกณฑ์ และอัตราการจัดสรรค่าธรรมเนียมการศึกษา และ ค่าบำรุงการศึกษาของมหาวิทยาลัย และส่วนงาน โดยเสนออธิการบดีเพื่ออนุมัติ แล้วทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย และแจ้งสภา เพื่อทราบ ตามรายละเอียดประกาศฯ เรื่องอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ**
ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๑๑ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของวิทยาลัยพยาบาลฯ
สถาบันสมทบ ของมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๕ แห่ง

ตามที่คณะพยาบาลศาสตร์ เสนอขอปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี และวิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี สถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๔๖๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว นั้น ที่ประชุมสภาการพยาบาล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้พิจารณาและมีมติให้ความเห็นชอบหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของวิทยาลัยพยาบาลฯ สถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดล ทั้ง ๕ แห่ง ดังกล่าวแล้ว ตามรายละเอียดหลักสูตรฯ ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ**
ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๑๒ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ของคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลรามธิบดี

ตามที่โรงเรียนพยาบาลรามธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี เสนอขอปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อมหาวิทยาลัยมหิดล โดยหลักสูตรได้ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๔๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว และมหาวิทยาลัยฯ ได้นำหลักสูตรเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณารับรองสถาบันการศึกษาและหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ สภาการพยาบาล ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้พิจารณาหลักสูตรแล้ว โดยมีมติให้สถาบันฯ นำไปปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรแล้วนำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ และส่งไปยังสภาการพยาบาลเพื่อขอความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง นั้น บัดนี้ คณะกรรมการสภาการพยาบาล ได้พิจารณาและมีมติให้ความเห็นชอบหลักสูตรดังกล่าว พร้อมทั้งรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสภาการพยาบาล ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ แล้ว ในการประชุมคณะกรรมการสภาการพยาบาล ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงขอนำหลักสูตรดังกล่าวเสนอสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ ก่อนส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการต่อไป

รายละเอียดหลักสูตรฯ ดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

สรุปมติที่ขอ : **เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ**
ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๑๓ การดำเนินการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย จำนวน ๑๑ ราย

ด้วยมหาวิทยาลัยฯ ได้มีการดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งลงโทษวินัยผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย จำนวน ๑๑ ราย จึงขอนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบการลงโทษทางวินัย เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๑ โดยแยกเป็น ๓ กรณี ดังนี้

๑. กรณีละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๗ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง กฎ ข้อบังคับ ประกาศและแบบธรรมเนียมของมหาวิทยาลัย รวมจำนวน ๗ ราย ได้แก่ พนักงานมหาวิทยาลัย (ส่วนงาน) จำนวน ๑ ราย และลูกจ้างเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) จำนวน ๖ ราย ดังนี้

๑.๑ ลูกจ้างชั่วคราวเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) ตำแหน่งพนักงานทั่วไป ปฏิบัติงานที่งานผู้ป่วยสัมพันธ์และบริการผู้ป่วย สังกัดโรงพยาบาลรามธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีไม่ได้มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงปัจจุบัน ติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า ๗ วัน และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย จึงลงโทษปลดออกจากงาน

๑.๒ พนักงานมหาวิทยาลัย(คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี) ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดสำนักงานการศึกษา งานบริหารการศึกษา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีขาดงานไปตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมาเป็นเวลาเกินกว่า ๗ วัน และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย จึงลงโทษปลดออกจากงาน

๑.๓ ลูกจ้างชั่วคราวเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) ตำแหน่งพนักงานทั่วไป สังกัดงานทันตกรรม โรงพยาบาลศิริราช คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีขาดงานตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบันและไม่ได้กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย จึงลงโทษปลดออกจากงาน

๑.๔ ลูกจ้างชั่วคราวเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) ตำแหน่งพนักงานทั่วไป ปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยเจ้าฟ้ามหาจักรี ชั้น ๔ โรงพยาบาลศิริราช คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีไม่ได้มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา ติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า ๗ วัน และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย จึงลงโทษปลดออกจากงาน

๑.๕ ลูกจ้างชั่วคราวเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) ตำแหน่งพนักงานธุรการ หอผู้ป่วยปาวา ๒ สังกัดงานการพยาบาลตรวจรักษาผู้ป่วยนอก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีไม่มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงปัจจุบัน ติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า ๗ วัน และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย จึงลงโทษปลดออกจากงาน

๑.๖ ลูกจ้างชั่วคราวเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) ตำแหน่งพนักงานทั่วไป สังกัดฝ่ายโภชนาการ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีขาดงานไปตั้งแต่วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา ติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า ๗ วัน และปัจจุบันยังไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย จึงลงโทษปลดออกจากงาน

๑.๗ ลูกจ้างชั่วคราวเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) ตำแหน่งพนักงานทั่วไป สังกัดงานการพยาบาล สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีไม่ได้มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันครบกำหนดที่ได้รับอนุมัติการจ้าง โดยผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนและติดตามแล้ว ไม่ปรากฏว่าได้ชี้แจงเหตุผลของการขาดงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ หรือมีการลาตามระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง การกระทำดังกล่าวจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ที่ติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๗ วัน จึงลงโทษปลดออกจากงาน

๒. กรณีฝ่าฝืนไม่รักษาและไม่ปฏิบัติตามนโยบาย คำสั่ง กฎ ข้อบังคับ ประกาศและแบบธรรมเนียมของมหาวิทยาลัย รวมจำนวน ๒ ราย ดังนี้ ลูกจ้างเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) จำนวน ๑ ราย และพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ ราย ตามรายชื่อดังนี้

๒.๑ ลูกจ้างประจำเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดงานบริการกลางและยานพาหนะ กองบริหารงานทั่วไป สำนักงานอธิการบดี ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรณีไม่นำรถยนต์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งใช้ในการรับส่งรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยซึ่งเป็นงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มาจอดในสถานที่จอดรถยนต์ที่กำหนด แต่นำไปจอดที่บ้านตนเอง โดยไม่ได้รับการอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติก่อน ซึ่งการกระทำดังกล่าวจึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงลงโทษภาคทัณฑ์ เป็นระยะเวลา ๓ เดือน

๒.๒ พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งวิศวกร สังกัดสำนักงานคณบดี งานอาคารสถานที่ ยานพาหนะและสิ่งแวดล้อม วิทยาลัยราชสุดา ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรณีนำจอคอมพิวเตอร์ของห้องเรียน ๓๔๙ ชั้น ๓ อาคารอำนวยการวิทยาลัยราชสุดา ออกไปเพื่อนำไปซ่อม โดยมีเจตนาถ่วงล่าช้าผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน และไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุเกี่ยวกับการยืมพัสดุซึ่งต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าหน่วยงานก่อน การกระทำดังกล่าวจึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน จึงลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน

๓. กรณีไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย รวมจำนวน ๒ ราย ดังนี้ ลูกจ้างเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) จำนวน ๑ ราย และพนักงานมหาวิทยาลัย (ชื่อส่วนงาน) จำนวน ๑ ราย ตามรายชื่อดังนี้

๓.๑ พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งช่างเขียนแบบ สังกัดงานจราจรและความปลอดภัย กองกายภาพและสิ่งแวดล้อม สำนักงานอธิการบดี ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรณีใช้เท้าถีบหรือเตะประตูกระจกทางเข้าออกห้องทำงานของงานจราจรและความปลอดภัย กองกายภาพฯ แดกเสียหายทั้งบาน การกระทำดังกล่าวจึงเป็นความผิดวินัยฐานไม่ระวังรักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย จึงลงโทษภาคทัณฑ์ มีกำหนด ๑ ปี

๓.๒ ลูกจ้างประจำเงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้) ตำแหน่งพนักงานธุรการ สังกัดภาควิชา จุลทรรศนศาสตร์คลินิก คณะเทคนิคการแพทย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องที่มีความสัมพันธ์ในการคู่สาว กับอดีตพนักงานขับรถยนต์สังกัดคณะเทคนิคการแพทย์ ซึ่งเป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อื่น การกระทำดังกล่าว ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงลงโทษภาคทัณฑ์ มีกำหนด ๑ ปี

สรุปมติที่ขอ

รายละเอียดการดำเนินการลงโทษผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อทราบการดำเนินการและการลงโทษทางวินัย ที่ประชุมฯ รับทราบ

๗.๑๔ ร่าง ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งและการบริหารกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๕๕
--- ย้ายไปเป็นวาระ ๔.๒ -----

ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่องอื่น ๆ

๘.๑ รายงานการประชุม “The biennial general conference of the OECD’s Programme”

ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงวิมลวิสา ชื่นกองแก้ว รองอธิการบดีฝ่ายการศึกษา แจ้งว่า ตามที่เป็น ตัวแทนท่านอธิการบดีในการเข้าร่วมประชุม “The Biennial General Conference of the OECD’s Programme” ในหัวข้อ Institutional Management in Higher Education ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อร่วมกันกำหนดนโยบายทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยองค์กรดังกล่าว เป็นองค์กรความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา ซึ่งพัฒนามาจาก EU การประชุมครั้งนี้ เป็นการร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และรับฟังข้อเสนอแนะต่างๆ จากผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาจากทั่วโลก โดยหัวข้อหลักในการบรรยาย คือ Attaining and Sustaining Mass Higher Education มีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้นำองค์กรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ และตัวแทน ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมทางการศึกษาต่างๆ จำนวนกว่า ๕๐๐ คน จากทั้งหมดกว่า ๔๐ ประเทศ กิจกรรม ประกอบด้วย การอภิปรายในหัวข้อต่าง ๆ (plenary session) ซึ่งมีการตั้งประเด็นคำถามหลัก และประเด็นคำถามย่อยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการบรรยายและการอภิปราย และการบรรยายหัวข้อย่อยต่างๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมเข้ารับฟัง และอภิปรายตามหัวข้อที่สนใจ ทั้งนี้ มีประเด็นและสาระสำคัญทางด้านพัฒนาการศึกษา จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังการแสดงความคิดเห็น สรุปตามหัวข้อ ดังนี้

๑. ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา
 - มหาวิทยาลัยในอนาคต
 - การศึกษาวิจัยทางการศึกษาเกี่ยวกับ Learning Outcome
๒. ความคิดเห็นจากผู้แทนนักศึกษา เพื่อนำมาพัฒนาการศึกษา
๓. การศึกษาดูงานในสถานที่ต่าง ๆ
๔. ข้อเสนอต่อมหาวิทยาลัยมหิดล
 - เป็นเครือข่ายต่อไปได้
 - สามารถสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ไปดูงาน ซึ่งที่ประทับใจได้แก่

มหาวิทยาลัย Science’s PO ที่ขณะนี้ ได้เป็นเครือข่ายกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เกี่ยวเนื่องกับการประชุมรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล โดยหัวข้อของปี 2014 จะเป็นเรื่องของ Health Professional Education ในเรื่องของ Transformative จากการไปดูงานที่ Unesco ก็ได้ประสานในเบื้องต้น ที่จะเชิญมาเป็น Co Host ด้วย ก็น่าจะพัฒนาในหลายๆ เรื่องได้

- การไปประชุมครั้งนี้ ทำให้เกิดการก่อร่าง network ที่สำคัญขึ้นในประเทศไทย โดยได้มีการประชุมกันแล้ว เป็นเครือข่าย network ทางด้านอุดมศึกษา จากอาจารย์ที่ไปประชุมในครั้งนี้ มีเป้าหมายเพื่อจะก่อให้เกิดนโยบายทางการศึกษาของทั้งประเทศ

สรุปมติที่ขอ :

รายละเอียดรายงานการประชุมดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อทราบ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ยงยุทธ ยุทธวงศ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัย ได้กล่าวเสริมว่า ได้ไปร่วมประชุม “The Biennial General Conference of the OECD’s Programme” ครั้งนี้ แทนนายกสภามหาวิทยาลัย ถือว่าเป็นการประชุมที่สำคัญมาก ที่สามารถนำข้อสรุปมาใช้ประโยชน์กับมหาวิทยาลัยมหิดลได้มาก โดยขณะนี้ มหาวิทยาลัยอยู่ในช่วงกลาง หรือช่วงปลาย ของการเปลี่ยนแปลง Democratic ของ Higher Education ซึ่งทั่วโลกในเรื่องการศึกษาระดับอุดมศึกษา จะกลายเป็น Mass Higher Education ดังนั้น ประเทศไทยและประเทศอื่นๆ จะต้องคิดว่า มีประเด็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ๓ เรื่องคือ ๑. การศึกษาในระดับอุดมศึกษา ๒. สื่อมวลชน ๓. สถาบันประชาธิปไตย

ฉะนั้น อนาคตของมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งในระดับโลก จะมี ๔ ทาง คือ

๑. มหาวิทยาลัยจะไปทางด้าน open network เป็นเรื่องของ networking มากขึ้น
๒. จะเป็นทางด้าน Corporatization เรียกว่า Higher Ed. Inc. คือ เป็นเรื่องบริษัทขนาดใหญ่
๓. มหาวิทยาลัยจะมีบทบาทในการรับใช้ Local Community มากขึ้น
๔. มี Public responsibility มากขึ้น

ทั้ง ๔ ทางดังกล่าว เป็นเรื่องที่น่าสนใจว่า มหาวิทยาลัยของไทย ซึ่งมีจำนวนมากนี้ จะไปทางใด โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้มีการมองว่า นักศึกษา หรือบัณฑิตที่จะผลิตขึ้นมา ก็มีความกังวลว่า จะเป็นบัณฑิตประเภทตัว I (คือ ประเภทที่ลงลึกอย่างเดียว) ไม่ใช่ประเภทตัว T (คือประเภทที่ทั้งลึก และกว้าง) จึงเป็นเรื่องที่ควรได้นำมาหารือกันต่อไป และหากท่านใดสนใจ สามารถเข้าไปใน website ของ OECD ได้

ประธาน กล่าวว่า ถือว่าได้ประเด็นที่สำคัญๆ หลายด้าน ซึ่งการประชุมคณะกรรมการกิจการสภา มหาวิทยาลัยในช่วงเช้า ก็ได้มีการคุยกันว่า หลังจากการ Retreat ในวันที่ ๑ และ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ นี้แล้ว จะมีการจัด Retreat ใหญ่ ประมาณกลางปีหน้า ที่คิดภาพใหญ่ของมหาวิทยาลัยมหิดลในอีก ๑๐-๑๕ ปีข้างหน้า

ที่ประชุมฯ รับทราบ

๘.๒ รายงานผลการดำเนินการจัดหาประโยชน์จากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยมหิดล

ตามที่ศูนย์บริหารสินทรัพย์ได้ดำเนินการจัดหาประโยชน์จากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย และส่วนงาน จึงขอรายงานผลการดำเนินงานการจัดหาประโยชน์จากเงินรายได้มหาวิทยาลัยมหิดล และรายงานผลการจัดหาประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ (สิ้นสุด ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕) ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ ดังนี้

๑. รายงานผลการดำเนินงานการจัดหาประโยชน์จากเงินรายได้มหาวิทยาลัยมหิดล

กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจากการจัดหาประโยชน์ทั้งมหาวิทยาลัย (เฉพาะส่วนที่ฝากไว้ที่ผู้เก็บรักษาทรัพย์สิน) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ (ซึ่งยังไม่รวมกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง) มีมูลค่า ๑.๐๘๕ ล้านบาท โดยเป็นผลจากการบริหารสินทรัพย์ที่สามารถนำไปจัดหาประโยชน์ได้เฉลี่ยทั้งปี ๒๐,๘๐๑ ล้านบาท หากพิจารณาค่าเฉลี่ยต่อปี ๓ ปีที่ผ่านมา (ปีงบ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕) กำไรสุทธิที่เกิดขึ้น อยู่ที่ปีละ ๘๓๘ ล้านบาท โดยมีสินทรัพย์เฉลี่ย ๒๐,๖๖๒ ล้านบาท คิดเป็นผลตอบแทนเฉลี่ยปีละ ๔.๐๖% ซึ่งสาเหตุหลักที่ทำให้ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ มหาวิทยาลัยมีผลตอบแทนจากการจัดหาประโยชน์ดีขึ้นนั้น เนื่องจาก ระดับอัตราดอกเบี้ยในตลาดที่มากกว่าปีงบประมาณที่ผ่านมา และการเริ่มนำระบบการให้ส่วนงานเลือกสัดส่วนการจัดหาประโยชน์มาใช้

๒. รายงานผลการจัดหาประโยชน์ของส่วนงาน จำนวนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

เป็นการรายงานผลการจัดหาประโยชน์ของส่วนงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ซึ่งจำนวนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ โดยเป็นอัตราผลตอบแทนคิดตามราคาตลาด ซึ่งนับรวมกำไรขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด (Market to Market) และอัตราผลตอบแทนคิดตามราคาทุนตัดจำหน่าย (non Market to Market)

รายงานผลการดำเนินการจัดหาประโยชน์ฯ ดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

รองศาสตราจารย์ นพ.วิชาญ โชคชนะศิริ รองอธิการบดีฝ่ายการคลังและสินทรัพย์ ชี้แจงว่าเป็นการเสนอข้อมูลผลตอบแทนจากการจัดหาประโยชน์ในแต่ละปีงบประมาณ เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ มาถึงปี ๒๕๕๕ เหตุผลที่ต้องมีข้อมูลที่ต้องเมื่อปี ๒๕๕๓ เนื่องจากได้เริ่มดำเนินการอย่างเต็มรูปแบบ มี custodian (ผู้เก็บรักษาทรัพย์สิน) จำนวนสินทรัพย์เฉลี่ยที่ใช้เป็นฐานในการบริหาร อยู่ที่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นทรัพย์สินเฉลี่ย ผลตอบแทนในปี ๒๕๕๓ อยู่ที่ ๓.๑๖%, ปี ๒๕๕๔ อยู่ที่ ๓.๗๕% และปี ๒๕๕๕ อยู่ที่ ๔.๘๒% เมื่อเปรียบเทียบกับ inflation rate ใน ๓ ปี เทียบกันแล้ว ในปี ๒๕๕๓ inflation rate เป็น ๓.๓% จะเห็นว่า ในปีนั้น ผลตอบแทนต่ำกว่า inflation rate ในปีนั้น ในปี ๒๕๕๔ inflation rate ๓.๘% และในปี ๒๕๕๕ inflation rate อยู่ที่ประมาณ ๓.๑% โดย ๒ ปีแรก (๒๕๕๓, ๒๕๕๔) เป็นปีที่ยังมีการบริหารจัดการ โดยให้ส่วนงานบริหารเงินของตัวเองทั้งหมด ซึ่งได้มาปรับเปลี่ยนในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ โดยที่ศูนย์บริหารสินทรัพย์จัดเป็นชุด ให้ส่วนงานเลือกในการลงทุนกับส่วนกลาง เฉพาะส่วนของเงินที่นำมาบริหารได้ ซึ่งยังมีเงินบางส่วนที่ยังไม่ครบกำหนด ส่วนงานก็จะดูแลต่อไป ทำให้ปี ๒๕๕๕ นอกจากดอกเบี้ยในตลาดที่ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ก็เกี่ยวข้องกับการนำระบบที่ส่วนงานส่วนใหญ่มาเลือกชุดการลงทุน และใช้ส่วนกลางในการบริหารเงิน จะเห็นว่า สินทรัพย์เฉลี่ยที่มีอยู่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท จะมากกว่าเงินสะสมที่มีอยู่ประมาณ ๑๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งส่วนที่แตกต่างกัน เนื่องจากสินทรัพย์เฉลี่ย เป็นการบริหารเงินหมุนเวียนด้วย ซึ่งปกติเงินหมุนเวียนหากนำมาบริหารแบบเงินฝากทั่วไป ผลตอบแทนจะต่ำมาก จึงสามารถนำมาบริหารให้เกิดผลตอบแทนที่สูงในระดับเดียวกันกับรายได้สะสมปกติที่เก็บไว้ไม่ได้ใช้

สำหรับเอกสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิที่เกิดขึ้น ขณะนี้ มีส่วนงาน ๕ ส่วนงานที่บริหารเงินเอง คือ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และวิทยาลัยราชสุดา สภาฯ ได้มีมติให้ส่วนงานที่บริหารเงินได้ผลตอบแทนต่ำกว่าเกณฑ์ นำเงินมาให้ส่วนกลางเข้ามาให้ส่วนกลางบริหาร ซึ่งขณะนั้น ๕ ส่วนงานดังกล่าวที่มีผลตอบแทนสูงกว่าเกณฑ์ จึงได้รับอนุมัติให้บริหารเงินเองต่อไป

ในส่วนของวิทยาลัยราชสุดา มีเงินสะสมไม่ถึง ๕ ล้านบาท แต่เนื่องจากฝากไว้ระยะยาว จึงมีผลตอบแทนที่ดีกว่าเกณฑ์ ในขณะที่จากเอกสารจะเห็นว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิที่เกิดขึ้น ผลตอบแทนเปลี่ยนแปลงจากก่อนเข้ามา กับหลังจากส่วนกลางบริหารแล้ว เพิ่มขึ้นถึง ๒๖% ทำให้เห็นถึงผลตอบแทนในภาพรวมว่า เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย

ในเอกสารผลตอบแทนย้อนหลัง ๑ ปี และรายได้สะสมของส่วนงานต่าง ๆ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งจะไม่เท่ากันทุกส่วนงาน เพราะแต่ละส่วนงานยังมีเงินบางส่วนที่ยังไม่ครบกำหนด ก็จะดูแลตามรูปแบบนั้น เหมือนเดิม ส่วนที่ครบกำหนด ก็จะถูกโอนเข้ามาที่ส่วนกลางเพื่อบริหารต่อ ทำให้ผลตอบแทนแตกต่างกัน แต่ก็อยู่ในระดับที่เกิน ๔% ขึ้นไปทั้งสิ้น

สำหรับช่องผลตอบแทนย้อนหลัง ๑ ปี M to M (Mark to Market)

ตราสารทางการเงินบางประเภท เมื่อ Mark to Market กับ non Mark to Market มูลค่าจะไม่เท่ากัน เช่น หุ่น ปกติเมื่อซื้อมาราคาหนึ่ง เมื่อถึงเวลาหนึ่ง จะคิดราคา Mark to Market ราคาจะขึ้นไปแล้ว ส่วน non Mark to Market จะดูตามราคาที่ได้มา หรือเป็นตราสารหนี้ ก็คือ ราคาหน้าตั๋ว สมมติราคา ๒ ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย ๕% ผ่านมาเวลาหนึ่ง อัตราดอกเบี้ยในตลาดลงไป ตราสารหนี้ฉบับนั้น มีคนต้องการซื้อในราคาที่แพงขึ้นกว่า ๕ ล้านบาท เพราะ Mark to Market จะแพงขึ้น เหมือนมีผลตอบแทนมากขึ้น ปกติ Mark to Market กับ non Mark to Market ที่จะแตกต่างกัน เกิดขึ้นในกรณีที่ตราสารนั้น มีมูลค่าเปลี่ยนแปลงไปตามราคาในตลาด การฝากเงินทั้ง Mark to Market กับ non Mark to Market จะมีราคาเท่ากัน แต่เมื่อใดที่เป็นพันธบัตร ซึ่งเป็นตราสารประเภทหนึ่ง จะมีมูลค่าไม่เท่ากันในแต่ละวัน ขึ้นอยู่กับความต้องการตราสารนั้นมาก หรือน้อยลง ถ้าความต้องการมากขึ้น ราคาที่แพงขึ้น ความต้องการน้อยลง ราคาถูกลง ตราสารทุน หรือหุ้น ก็เป็นอีกแบบหนึ่ง ที่มีการเปลี่ยนแปลงราคาตามความต้องการในตลาด ซึ่ง Mark to Market กับ non Mark to Market ที่ไม่เท่ากัน

ประธาน กล่าวว่ ถือเป็นความสำเร็จของการที่ได้พยายามให้มีการจัดในลักษณะเช่นนี้ ใน การหาผลประโยชน์จากเงินที่มีสะสม จึงขอทำความเข้าใจว่า ทุกเดือนพฤศจิกายน จะให้มีการรายงานเรื่องนี้ **สรุปมติที่ขอ**

เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับทราบ

ที่ประชุมฯ รับทราบโดยขอให้รายงานนี้มาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยในการประชุมสภาฯ เดือนพฤศจิกายน ของทุกปี

๘.๓ ขอความเห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณางบประมาณของส่วนงานของ มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยขอเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบรายชื่อคณะกรรมการพิจารณา งบประมาณของส่วนงานของมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อให้การพิจารณางบประมาณของส่วนงานของมหาวิทยาลัยฯ ดำเนินการ ไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหาร งบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา งบประมาณของ ส่วนงานของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย ตามรายชื่อดังนี้

๑. ศาสตราจารย์เกียรติคุณยงยุทธ ยุทธวงศ์	ที่ปรึกษา
๒. นายโชค บุลกุล	ที่ปรึกษา
๓. นางสาวลลิตร์น ศรีอรุณ	ที่ปรึกษา
๔. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๕. รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน	กรรมการ
๖. รองอธิการบดีฝ่ายการคลังและสินทรัพย์	กรรมการ
๗. คณบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	กรรมการ
๘. คณบดีคณะเทคนิคการแพทย์	กรรมการ
๙. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
๑๐. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์	กรรมการ
๑๑. คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองแผนงาน	เลขานุการ

ให้คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่

๑. พิจารณาการเสนอขอตั้งงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
๒. พิจารณาจัดสรรงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ให้แก่ส่วนงาน
๓. นำเสนอที่ประชุมคณบดีเพื่อทราบ และเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้ความเห็นชอบ

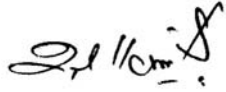
สรุปมติที่ขอ :

เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบ

มติที่ประชุม

เห็นชอบตามที่เสนอ และให้ดำเนินการแต่งตั้งต่อไปได้

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๐ น.

(นางสาวมยุรี แยมศรี)
ฝ่ายเลขานุการที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ
ผู้จัดทำรายงานการประชุม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พีระ สิทธิอำนาจ)
รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและสภามหาวิทยาลัย
เลขานุการสภามหาวิทยาลัยฯ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม